

பதில் நடவடிக்கை

"விடுதலைப் புலிகளின் அமைப்பின் தலைவர் வெளிப்படுத்தி யுள்ள நல்லெண்ணத்திற்கான சமிக்ஞைகள் யுத்த நிறுத்தத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வரக்கூடிய பதில் நடவடிக்கைகள் மூலம் கொரவிக்கப்பட்டு, சமாதானத் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

இது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அரசு சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்கள், தொழிற்சங்கங்கள், சமூக மத நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் கூட்டமெப்பான 'வெகுஜன அமைப்புக்களின் ஒன்றியம்' சிற்றெங்கா ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைத்துள்ள கோரிக்கை. வேறு மொழியில் சொல்வதூணால் இது தமிழ் மக்களின் விருப்பு.

ஆனால் தமிழ் மக்களை, அந்தி மக்களாகக் கருதும் சிறீவங்கா அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி விலைய துங்கா தன்னை (யுத்த) அறுவைச் சிகிச்சை வைத்தியனெனவும், தமிழ் விடுதலைப் புலிகளை அழிப்பதற்கு சத்தியப்பிரமாணம் எடுத்துள்ள ஒரே கட்சி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியே எனவும், தமிழர் தாயகம் என்ற சிந்தனையைக்கூட தான் அனுமதிக்கப் போவ தில்லை எனவும், பயங்கரவாதப் பிரச்சினையேயுண்டு எனவும், தனது தர்மம் உபதேசத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார். அதே வேளை பௌத்த அமுக்க குழுக்களும் "யுத்தமே ஒரு வழி" எனக்குரணோபதேசம் செய்யத் தொடங்கியுள்ளன. ஆகவே தமிழ் மக்களின் மகஜூர் மூலமான கோரிக்கைக்கு பதில் நடவடிக்கையாக ஆக்கிரமிப்பு யுத்தமொன்றைத் தான் சிறீவங்கா அரசு முன்வைக்கப் போகிறது.

அத்துடன் இவ்யுத்தத்தை தரவையியாக, கடல்வழியாக ஆரம்பித்தால் பெருமளவிலான ஆயுத எதிர்ப்பை தமிழர்களின் தேசிய பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பான தமிழ்மீ அரசு நோக்கிய அரசின் பொறுப்பாளர்களான தமிழ்மீ விடுதலைப் புவிகள் ஏற்படுத்துவர் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற ஒன்று. இதனால் சிற்ளிங்கா பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு பலத்த ஆளணிச் சேதமும் பொருட்சேதமும் ஏற்பட்டு, படைநகர்வு தோல்வியுற வேண்டிவரும் என்பதும் சிற்ளிங்கா அரசாங்கத்துக்கு நன்கு தெரியும்.

எனவே, வாண்வழியாக, மக்கள் மேலும், குடிமனைகள் மேலும் குண்டுமழை பொழிதல் என்கின்ற மக்கள் மீதான யுத்தத்தையே சிறில்ங்கா ஜனாதிபதி விஜயதுங்கா தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறார். இதன் மூலம் தமிழினப் படுகொலைகளும், தமிழர் பொருளியல் வாழ்வியல் அழிபுக்கனும் இலகுவாக நிறைவேற்றப்படலாம் என்பது டிங்கிரி பண்டா விஜயதுங்காவின் உள்ளக் கிடக்கை. இதனை நியாயப்படுத்துவதற்கான முதல் முயற்சியாக "புலிகளின் ரேடார் நிலையங்களை அழிக்க விமானப் படையினருக்கு உத்தரவு" என்ற புதிய கதை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. புலிகளுக்கு எதிரான தாக்குதல் என்ற போர்வையில் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் மேல் மிலேசுச்சத்தனமான விமானக் குண்டுவீச்சை ஆரம்பிப்பதற்கான உத்தியே இது.

அதேவேளை நல்லவெண்ணம் உள்ள சில சிங்களவர்களுக்கும் சிங்களத் தொடர்புச் சாதனங்கள் சிலவற்றுக்கும் வாய்ப்புட்டு போடுவதற்காக இலங்கைத் தீவில் தமிழ்மூத்தியங்கு வெளியே இருந்து வெளிவரும் சிங்கள் - ஆங்கில - தமிழ் பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றுக்கும், சிறநங்கா அரசாங்கம், தான் வைக்கும் பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் கொடுக்கப்படும் அறிக்கைகளை மட்டுமே பிரசரிக்க வேண்டுமென்ற நாகரீகமான பத்திரிகைத் தணிக்கையை அறிவித்துள்ளது.

அதுமட்டுமல்ல. சிறிலவங்காப் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு ஏற்படும் தோல்விகளை பிரசரிப்பது தேசத் துரோகச் செயலாகவும் வர்ணிக் கப்பட்டு வருகிறது. திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக குமாரன் துங்கா, "மோசமான இராணுவத்தினர்" என் சிறிலவங்காப் படைகளின் நடத்தை பற்றி கூறிய கருத்துக்கு சிறிலவங்காப் பிரதமர் சிறிலவங்காப் பாராளுமன்றத்தில் அதிருப்தி தெரிவிக்கும் அளவுக்கு கருத்துச் சுதந்திரத்தை சிறிலவங்கா அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தத் தொடர்ச்சிவிட்டது. தமிழ் மக்களின் மகஜருக்கு பதில் நடவடிக்கை யுத்தம், அதுவும் இன்னொரு நாட்டின் மேல் போர் தொடுக்கும் பொழுது செய்யப்படுகின்ற செயல்களான 'மக்களுக்கெதிரான வான்வழிக் குண்டுவீச்சு', 'கருத்துச் சுதந்திரத் தடை' போன்ற பல செயற்பாடுகள். இவைகளை எவ்வாம் பார்க்கும் பொழுது சிறிலவங்கா அரசாங்கம், ஒருபோதும் தனது மக்களாக, தமிழ் மக்களை பார்க்க வில்லை, பார்க்கப் போவதும் இல்லை -அவர்களுடன் கூடிவாழும் மனோநிலையையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது தெட்டத்தெளிவாகிறது.

ஆகவே தமிழ்ம் பிறந்துவிட்டது என்பதே யதார்த்தபூர்வமான உண்ணை. தமிழ் மக்கள் தனியான ஒரு நாட்டினம் (NATION) என்பதை சிற்றலங்கா ஜனாதிபதியும் அவரது அரசாங்கமும் தமது ஒவ்வொரு செயலாலும் வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே தமிழ்மத கமிழர்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகித்து சட்டபூர்வமாக நிறுவியுள்ள தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் நிரு. வே. பிரபாகரன் தலைமையிலான அரசு நோக்கிய அரசை. சட்டபூர்வமான தமிழ்ம் அரசாக ஏற்படுது என்றே அமைதி உருவாவதற்கான ஒரே பதில் நடவடிக்கை என அமைதியை விரும்பும் அனைவரும் உணர வேண்டும். அவ்விதம் அங்கீகரிப்பதன் மூலம் தான் தாங்கள் உயிர்வாழ உடமைகளைப் பாதுகாக்கத் துடிக்கும் தமிழ்ம் மக்கள் மேல் குண்டுவிழாது சர்வதேச சமூகத்தால் தடுக்குமிடியும். இதுவே தமிழ் மக்களின் கூட்டமைப்பான வெகுஜன அமைப்பின் கோரிக்கைக்கு சிற்றலங்கா எடுக்கப் போகும் பதில் நடவடிக்கைக்கு எதிரான ஒரே பதில் நடவடிக்கையாக அமையும். ■

விடுதலைப்போரட்டம் பயங்கரவாதமல்ல

“த மிழ்ச் விடுதலைப் புலிகளை தமிழ் மக்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள். அங்கு இனவிடுதலைப் போராட்டம் நடைபெறுகின்றது; பயங்கரவாதமல்ல. தமிழ் மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளை சிரில்லங்கா சிங்கள அரசாங்கம் கொடுக்க மறுக்கத்தினாலேயே இந்தப் போராட்டம், வியப்புற்றேன். நான் 3 நாள் விஜயத்தின் பொழுது 400க்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்களைச் சந்தித்து பேசினேன். சென்.- ஜோன்ஸ் கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி, யாழ் வைத்தியசாலை, இரண்டு அகதி முகாம்கள் ஆகியவற்றுக்கும் சென்றிருந்தேன்.

வியப்புற்றேன். நான் 3 நாள் விஜயத்தின் பொழுது 400க்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்களைச் சந்தித்து பேசினேன். சென். - ஜோன்ஸ் கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி, யாழ் வைத்தியசாலை, இரண்டு அகதி முகாம்கள் ஆகியவற்றுக்கும் சென்றிருந்தேன்.

மக்கள் எவ்வித பயமும் இன்று
தமது கருத்துக்களை கூறினார்.
1988 இல் நான் இந்திய இராணுவம் இருக்கும்போது யாழ்
சென்றிருந்தேன். அவ்வேளை
200 பேரரச் சந்தித்தால் அதில்
ஒருவர் மட்டுமே வாய் திறந்து
பேசினார். இந்தியப் படையின
ருக்கு அஞ்சி நடுங்கியபடி அவர்கள்
வாழ்ந்தனர். இன்று அப்ப
டியல்ல. மிகச் சுதந்திரமாக -
திறந்த மனத்தோடு மக்கள் என்னோடு பேசினார்கள். அவர்களுது
பேச்சுக்களில் இருந்து
அவர்கள் குண்டு வீச்சினால்,
செல் அடியினால் கடுமையாகப்
பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து
கொண்டேன். யாழ். அரசாங்க

அதுபற என்னுடன் நண்ட நேரம் பேசினார். அவரது அலுவலகம் சிறீலங்காக் குண்டு வீச்சுக்கு இலக்காகி 5 1/4 மில்லியன் ரூபா சே தமடைந்துள்ளது. அவர் மயிரிலழுமில் உயிர் தப்பியுள்ளார். இப்படித்தான் கண்முடித்தன மான குண்டுவீச்சுக்களால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எந்த ஒரு நாட்டில் தனது குடிமக்கள் மீது தானே குண்டு வீசும் அரசாங்கத்தைப் பார்க்க முடியும்?

நான் வழுத்தலைப் பலகளான
அரசியல் ஆலோசகர் அனர்ன்
பாலசிங்கம் அவர்களுடன்
உரையாடியபோது அவர், சிறீ
லங்கா அரசாங்கத்தால் முன்
வைக்கப்படும் தமிழர்களது
பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தக்
வைடிய நிதியானதும் சமத்துவ
மானதுமான தமிழர் தாயக
ஒருநமைப்பாட்டை பேணும் எந்
தத் தீர்வையும் விடுதலைப்
புலிகள் பரிசீலிக்கத் தயாராக
உள்ளதாகக் கூறினார். அரசியல்
பேச்கவார்த்தை ஊடாக தீர்வு
காண்பதற்கு விடுதலைப் புலி
கள் ஆயுத்தமாக உள்ளனர்.
ஏற்ற மாற்றுத் திட்டமொன்றுடன்
விடுதலைப் புலிகளை சிறீலங்கா
அரசாங்கம் பேச்கவார்த்தைக்கு
அழைக்க வேண்டும்.

ஆணால் நான் சிற்ளங்கா ஜனா தீபதி யைச் சந்தித்துபோது அவர், இந்த நாடு சிங்களவர் களுக்குறியது; சிங்களவர்களைப் பலப்படுத்துவதே தனது நோக்கு என்றார். முதலில் சிங்களவரை படகேற்றி கரைசேர்த்தபின் னர் தமிழர்கள், முஸ்லீம்களையும் படகேற்றி கரை சேர்ப்பேன் என்கிறார். முத்து சிறீலங்கா அமைச் சர் ஒருவர் விடுதலைப் புவி களை வெல்ல முடியாது என் பதை ஏற்றுக்கொண்டார். அப் போது ஏன் வீணாகச் சண்டை தெய்திரீக்கூன் என்றுமிருந்து பலி

களை நம்புமுடியாது. பிரேம தாசா பேச அழைத்தபோது ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்றார். ஆனால் உண்மையில் பிரேம தாசா புலிகள் கவுன்னத்தில் ஏடுக் கூடிய எந்தவொரு தீர்வுத் திட்டத்தைத்தயும் முன்னவுக்காகத் தனாலேயே அப்பேச்சு வார்த்தை முறிவுடைந்தது. பிரேமதாசாவை நான் முன்னர் சந்தித்தபோது அவர், "இது இரு தேசியங்களுக்கிடையான பிரச்சினை. இரு தேசியங்களும் ஏற்ற தீர்வுவ

இப்பொலிசார் பிரித்தானிய நாள் ஏற்படுத்துவன் என்றார்.
பொலிசாரை விட திறமையாக அவர் பயங்கராவாதமென்ற சொல்
சீவையாற்றுவதைக் கண்டு வலமே உச்சரிக்கவில்லை.
பிரேமதாசா சிறப்பான கொள்

ரூட்டுப்படைத்தளம் (MILITARY COMPLEX) என்ற சொற்பதத்தின் இராணுவ பரிமாணம் மிக உயர்ந்தகு.

தனர்ப்படை, கடற்படை, வான்
படை என்ற முப்படைகளில் இர
ண்டை அல்லது முன்றையும்
சேர்த்து ஒன்றாக நிறுவப்படும்
ஒரு பலமான திரானுவ
நிலையையே, கூட்டுப்படைத்
தளம் என அழைப்பர்.

சாதாரணமாக ஒரு முகாம் (C-AMP) அல்லது திதைவிட இராணுவ பரிமாணத்தில் உயர்ந்த ஒரு தளம் (BASE) என்பவற்றை

"பாதை திறப்பு" என்ற இராஜதந்திரப் பொறி அமைத்து, சிங்கள அரசு செய்த சூழ்ச்சிகர அரசியல் காய்நகர்த் துக்கு ஏற்றால்போல் புலிகளின் தரப்பிலும் காய்களை நகர்த்திச் சென்ற அதேசமயத்தில், தலைவர் அவர்கள் பூநகரித்தளம் மீது புலிகளையும் நகர்த்தினார்.

శాంతికా - లాబ - a

ஷந்தரி குடும்ப

கிருந்தனர். நவீன் ரக 'நாடர்'-கள் மற்றும் கண்காணிப்புக் கருவிகளுடன் நீருந்து விசைப்படத் தூகள், சக்திவாய்ந்த வெளிச்சம் பாய்ச்சிகளையும் தம்வசம் வைத் திருந்த கடற்படையினர், இவற்றின் துணையுடன் பூநகரி கூட்டுத்தூத்துக்கிண் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தியதுடன், கிளாவிக் கடல் நீரேரியையும் கட்டுப்படுத்த விழைந்தனர்.

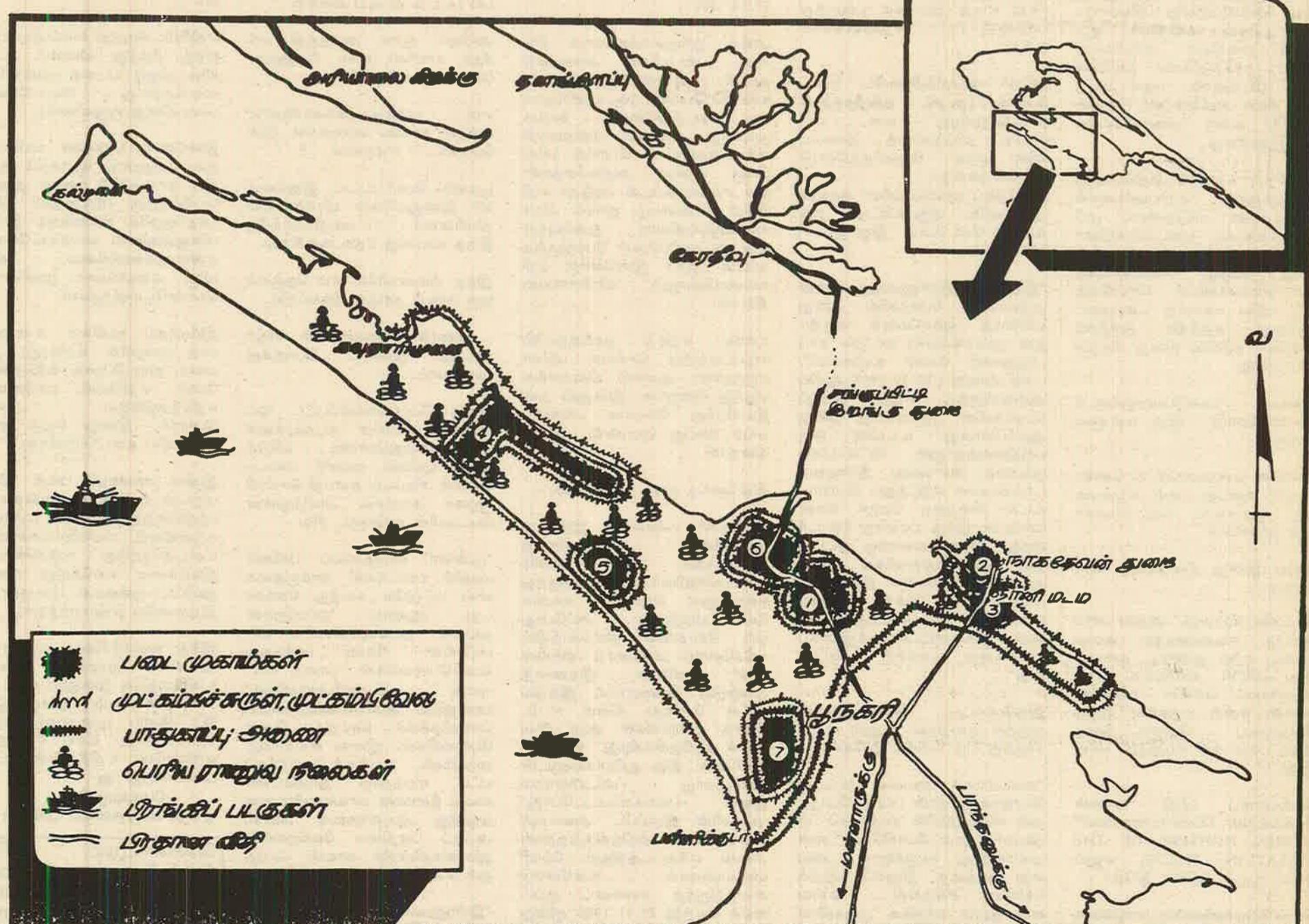
இதேபோல கவசவாகனப் படைப் பிரிவு, பீரங்கிப் படைப் பிரிவு, காலாட்படைப் பிரிவு, விசேட யயிற்சி பெற்ற சிறுப்புப் படைப் பிரிவு என்று ஏறக்குறைய 2200 இராணுவத்தினர், 5 முகாம் களையும் பல்வேறு மினி முகாம் களையும் காவல் அரண்களையும் அமைத்து, இப்படைத்தள்த்தைப் பாதுகாத்தனர்.

4. கூமர் எனும் பகுதியில், இறங்குதுறை வசதியுடன் இருந்தபகுதியைச் சுற்றி ஒரு முகாம்.
5. பன்னிக்குடாவுக்கும் கூமுருக்கும் இடையிலிருந்த களஞ்சியமுகாம்.
6. ஆலடி முகாம்.
7. பன்னிக்குடா முகாம்.
(இலக்கங்கள் வரைபடத்தின்படி)

ஆழங்குறைந்த நீர்ப்பரப்பால்
மூன்று புறத்திலும் தழுப்பட்டிருக்
கும் இந்தக் கூட்டுப்படைத்தளத்
தில், கூமர் பகுதி மட்டும்தான்
கடல்வழித் தயரியிறக்கத்தக்கு
ஏற்றவாறு சர்று ஆழங்கடியை
சூரு பகுதியாக இருக்கின்றது.
இந்த திறங்குறையைச் சுற்றி
பலமானதொரு திராணுவ முகாம்
அமைக்கப்பட்டு, அப்பகுதி
நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இக் கூட்டுப்படைத்தளத்தின்
ஒட்டுமொத்த பலத்தை அல்லது
அதன் பாதுகாப்பை எடுத் தோட்
டுப் பார்க்க வேண்டுமாயின்
அதை உட்பலம், வெளிப்பலம்
என திரண்டாக வகுத்து
ஆராய்ந்து பற்றி சிறுச்சுடு

வெளிப்பலத்தைப் பொறுத்துள

விடக் கூட்டுப்படைத்தளம் (MILITARY COMPLEX), ஆட்தொ
கையிலும், அது அமைந்திருக்கும் பரப்பளவிலும் பிரமாண்டமானதாக இருக்கும்.

தேவன்துறையிலிருந்து கொளதா
ரிமுனைவரை 16 கி.மீ. தூராத்
தில் இக்கூட்டுத்தலாம் நீண்டு
கிடந்தது.

பூநகரி கூட்டுத்தளமானது
கரைப்படையினரையும். கடற்ப

இக்கூட்டுப்படைத் தள த்தின்
பிரதான முகாம்களாக,

- வில்லடி கட்டனை முகாம்.
 - நாகதேவன்துறை படகுத்த எம்.
 - ஞானியம் ம் கடற்படைத்துளம்.

இக் கூட்டுப்படைத்தளத்திற்
கான உணவு மற்றும் அனைத்து
விநியோகங்களும் கெளதாரி
முனைக்கருகில் இருந்த -பெருங்
கடலுடன் தொடர்படைய -கூமர்
என்ற கடற்கரைப் பகுதியிடா
கவே நடைபெற்றன.

வில் கடல்தான் எதிரியின் பிரதான பலம். நீண்டு பரந்துபடி படைத்தளத்தை அரவணைத்துச் செல்லும் கிளாவிக் கடல் நிரேயியும், தேவை ஏற்படும் போது மன்னார்ப் பெருங்கடலூடாக ‘டோரா’ மற்றும் பீரங்கிப் படகுகள் விழும்.

March 1994

Published by the International Federation of Tamils

"We launched our struggle for self determination and political independence because of the systematic oppression of our people by the Sri Lankan state..."

- Velupillai Pirabakaran,
Leader of the Liberation Tigers
of Tamil Eelam

Amnesty slams Sri Lanka

- Thousands of Tamils in Colombo arbitrarily arrested by police & plain clothed personnel
- Torture & ill treatment of Tamils in custody
- Tamil civilians in the North targeted by Sri Lanka airforce
- Sri Lanka Navy personnel deliberately killed Tamil civilians at Killali
- Extra judicial killings in north-east & south
- Harassment, death threats to journalists
- Little progress in prosecution of security personnel for violations during previous years
- Undertakings made by government for protection of human rights not implemented

The case of Arulappu Jude Arulrajah

"Arulappu Jude Arulrajah was arrested on 2 October 1993 at about 1.30 a.m. from his lodge at Bambalapitiya, Colombo by armed men in civilian dress... Amnesty International interviewed him during a recent visit to Sri Lanka and collected evidence suggesting that he had been held in two unauthorised places of detention in Colombo until he was transferred to the custody of the CID on 15 December 1993. It also found that he had been tortured and ill treated at his first place of detention which is thought to be an army camp by the sea, off Galle Road, Kollupitiya, Colombo. During most of the two months he was held at this first place of detention, Arulrajah was blindfolded, with his hands and feet chained and he was kept in a darkened room usually naked. He was regularly beaten and on one occasion he was hung from a wooden pole suspended between two tables and his genitals cut, possibly with a hacksaw... Arulrajah was never told the reason for the detention nor was he brought before a court or accused of having committed any crime."

"Amnesty International is calling for an end to secret and illegal detention of people in Sri Lanka. To date, the Government has not responded to reports received by Amnesty International that people have been held at a secret place of detention located by the sea off Galle Road, Kollupitiya, behind the Indian High Commission and the American Information Centre, thought to be an army camp. Nor has it responded to reports that he was tortured in military custody during his period of illegal detention." (Amnesty Report, ASA 37/13/94, February 1994)

Amnesty International in four reports released in January and February (and widely circulated at the 50th Sessions of the UN Commission on Human Rights at Geneva in February/March 1994) expressed its grave concern at the human rights situation in Sri Lanka. Amnesty said:

"Thousands of Tamils are being arrested every month in Colombo, most without any valid reason. The government says there were 15,000 arrests in Colombo under emergency legislation between 1 June and 31 December 1993... The true number of arrests may be higher if people were arrested without the necessary paper work being completed. The small number of cases in which there appears to be any evidence of wrong doing is highlighted by the fact that out of the total 15,711 arrests in only 17 (0.11%) cases have charges so far been laid.

In many cases families who have not been notified of the arrest desperately search for their missing relative, fearing they have 'disappeared'. The army and armed

Sri Lanka Government sources tell Sunday Observer:

Canadians should solve their problems first

The Sri Lanka state controlled Sunday Observer reported on 6 March 1994 on its front page under the banner headline 'Canadians should solve their problems first' that Sri Lanka President D.B.Wijetunge had told Cabinet Minister Thondaman that the North-East problem was 'an internal matter' and that 'there was no useful role that foreign mediators such as the Canadians could play in this matter'. The Report continued: "Government sources told the Sunday Observer that the Canadians were themselves facing a serious ethnic problem in Quebec. 'If they cannot solve their own problems, we are sceptical about their help to us,' a senior government official said."

This latest rejection by Sri Lanka of a mediation offer follows upon its rejection of the offer made by four Nobel laureates in August 1983.

groups working with the government have abducted some people and held them in secret places of detention for up to two and a half months, where they have been tortured before being dumped on the side of the road or transferred to police custody... Some agencies routinely beat detainees to extract confessions... After being released they are at risk of being repeatedly re-arrested, most likely to be released each time without charge and without ever knowing why they were detained..

The indiscriminate roundups of people solely because of their ethnic origin and reports of their treatment in custody is making members of the Tamil community fearful that they are not safe to walk the streets of Colombo.

The way in which people are being arrested and detained is reminiscent of the manner in which thousands of people were detained in the south between 1988 and 1990... The way in which people have been recently abducted in Colombo by army in civilian dress, blindfolded with their own shirts and taken away in unmarked vehicles to secret locations where they have been tortured is a particularly chilling echo of the past...

..impunity remained a major obstacle to the long term im-

provement of human rights. "...impunity remained a major obstacle to the long term improvement of human rights. Little progress was made in the prosecution of security forces personnel allegedly responsible for committing human rights violations during previous years.

..A former senior police officer who had left Sri Lanka in 1992 returned in June 1993. He had been wanted for questioning in connection with the death from torture of a (Sinhala) lawyer, Wijedasa Liyanaratchi in 1988 and had been summoned to appear in court in April 1992. After his return, however, he was not required to attend the court; instead he was given a senior position in government service..

Many of the specific undertakings made to the international community for the protection of human rights have yet to be implemented...

Although the government undertook to remove from Emergency Regulations any regulation which has no bearing on public security concerns, it has since promulgated new regulations with no apparent connection to public security... The government has said that changes made to the Emergency Regulations in June 1993

continued on page 2

Aruvappu Jude Arulraja was arrested on 2 October 1993 at about 1.30 a.m. from his lodge at Bambarapitiya, Colombo by armed men in civilian dress.

Arulrajah was never told the reason for the detention nor was he brought before a court or accused of having committed any crime - because the only 'crime' that he had committed was that he was a Tamil. During most of the two months he was held at this first place of detention, Arulrajah was blindfolded, with his hands and feet chained and he was kept in a darkened room usually naked. He was regularly beaten and on one occasion he was hung from a wooden pole suspended between two tables and his genitals cut, possibly with a hacksaw.

Network

The demand for Tamil Eelam is a national question. It is, accordingly, an international question as well.

On the one hand, Sinhala chauvinism cannot succeed in its attempt to subjugate the people of Tamil Eelam without aid and support from influential sections of the international community, both in the Indian region and outside. On the other hand, in the end, Tamil Eelam itself will need to secure broad based international recognition.

To address the international frame within which the Tamil national struggle must perforce take shape, is therefore, not a matter of self indulgent luxury but a matter of immediate, direct and practical significance.

The new balances that are being struck in the emerging multi-polar world are not without relevance to the struggle of the people of Tamil Eelam. It is said states have permanent interests but do not have permanent friends. This may be more so in the case of nations struggling to become states.

If the 1950s and the 1960s were the decades of the anti-colonial liberation movements, the 1990s is proving to be the decade of the post colonial national liberation movements. Self-determination is not a dirty word. The political force that it generates will, in the end, prevail over the power exerted by many existing state structures.

Network exists to help, support and network the worldwide efforts being made to secure international recognition of the Tamil right to self determination.

Correspondence Address:

The International Federation of Tamils, 17, Birchview Close, Yateley, Camberley, Surrey GU17 7DL

Candidly Speaking

Nadesan Satyendra

Arulappu Jude Arulrajah was, of course, not the only Tamil to suffer in this way at the hands of the Sri Lanka authorities. Amnesty reported last month that "thousands of Tamils are being arrested every month in Colombo, most without any valid reason... The way in which people have been recently abducted in Colombo by army in civilian dress, blindfolded with their own shirts and taken away in

strafing and more, the Defence Minister told me it was a pity I had not been shot. That's the mentality you are dealing with - human rights is not an idea with much currency for the Sri Lankan government. Quiet diplomacy is not an option for our policy in Sri Lanka..."

The British Refugee Council publication Sri Lanka Mon-

itor commented in July 1993: "Over 1,000 civilians have been killed in the three years bombing of Jaffna.. Daily life in Jaffna is conditioned by the distant drone of aircraft engines and the run to the bunkers behind almost every house. There were no warnings, no air-dropped leaflets announcing operations. Why should there be? After all no one is watching... There will be no international protest or outcry"

The United Nations? Alas, the deeper you delve, the redder the faces. The cynicism of realpolitik

The cynicism of realpolitik

unmarked vehicles to secret locations where they have been tortured is a particularly chilling echo of the past..."

But, then again, recent events in Colombo are nothing new. As long ago as June 1983, Mr. Timothy J. Moore of the Australian Section of the International Commission of Jurists wrote:

"The author accepts that it is the almost universal practice of the (Sri Lanka) military authorities to physically assault and mistreat those persons who have been in their custody... (and) that this treatment is.. carried out on a systematic basis..."

Today, whilst Tamils in Colombo and other Sinhala areas are arbitrarily arrested and tortured, Sinhala forces who dare not set foot on the Tamil homeland in the North, have taken to the skies to rain terror on the Tamil people. Here again, there is no lack of reports and statements by Amnesty and other independent observers.

On 7 November 1990, Deanna Hodgin, a journalist from Insight Magazine wrote to Congressman Gus Yatron, Subcommittee on Human Rights, Washington:

"I attended a press conference where (Sri Lanka) Defence Minister Ranjan Wijeratne told the press that there had been no civilian casualties despite heavy bombing. When I volunteered that I had seen many bomb-blasted bodies, and many hundreds of people injured by helicopter

extends even to the UN Commission on Human Rights...

When Amnesty attended the Commission in Geneva last month to urge action on Indonesia and East Timor, we met only embarrassment. The governments to which we spoke repeated what they have been promising us for thirty years: they will pursue a policy of 'quiet diplomacy'"

To Amnesty's question, to whom can a people turn when governments (around the world) pretend not to notice their suffering, Tamil Eelam leader Vellupillai Pirabakaran provided the answer on Maha Veerar Thinam in

18 NGOs rebuke Sri Lanka at UN

18 Non Governmental Organisations including International Educational Development, Pax Romana, Centre Europe Tiers Monde, Conscio Indio Sud America, Internet, Survival International, IWGIA, Organisation Mondiale Contre la Torture, and American Association of Jurists commented on Sri Lanka's continued intransigence in a joint statement at the 50th Sessions of the UN Commission on Human Rights on 28 February this year:

"The Sri Lanka government has rejected a number of offers to mediate including one made in August 1993 by four Nobel laureates. The government continues with its military operations against the Tamil people and the Sri Lanka President continues to insist that there is no ethnic problem."

The 19 NGO Joint Statement added: "For the past ten years this Commission has heard hundreds of statements raising grave concern at the failure to resolve the armed conflict in the island of Sri Lanka. Yet the conflict continues and innocent lives continue to be lost."

During recent months the Sri Lanka government has intensified its indiscriminate aerial bombardment of the North of the Tamil homeland and the three year old economic blockade continues. Since the last session of the Commission, several hundred Tamils have been arrested in the East of the Tamil homeland by Sri Lanka's military and para military forces and many have 'disappeared'. Recent Amnesty reports confirm that in Colombo thousands of young Tamils have been arbitrarily arrested and detained.

At the sametime the Sri Lanka government plans to hold local government elections in the East on 1 March at a time when several thousands of Tamils have been displaced from the East (see Report E/CN.4/1994/44/Add.1) and have sought refuge in the North of the Tamil homeland.

In our view the situation in the island is extremely serious and demands the urgent attention of the Commission. We request the Commission to adopt a resolution calling upon the two parties to the conflict, the Government of Sri Lanka and the Liberation Tigers of Tamil Eelam, to enter into a ceasefire and to commence negotiations with a view to establishing peace in the island and securing the right of self determination of the Tamil people.

November 1993 when he said that they can only turn to themselves. His words bear repetition yet again: "...we are fully aware that the world is not rotating on the axis of human justice. ...International relations and diplomacy between countries are determined by the self interest of each country. Therefore we cannot expect an immediate recognition of the legitimacy of our cause by the international community. But at the same time we must agitate for that recognition... In reality, the success of our struggle depends on our own efforts, on our own strength, on our own determination..."

It was the late Sathasivam Krishnakumar, the charismatic intellectual and man of action of the LTTE, who used to say with a smile: "You know, you can wake up someone who is asleep, but it is much more difficult to wake up someone who is pretending to be asleep." The Tamil people, by their untiring efforts, by their strength born from their suffering, and by their steadfast determination, can (and will) make it more and more difficult, for those who pretend not to see, to persist in their pretence with any degree of credibility. And there will come a time when the same real politik that renders some 'blind' today, will press upon them the need to 'wake up' to the justice of the Tamil cause.

Amnesty slams...

continued from front page

were made taking into consideration the recommendations of the Centre of Human Rights at the University of Colombo and other human rights organisations. However, the regulations have not yet been completely revised and many of the recommendations for revision of arrest and detention procedures made to the government by international and local human rights organisations have not been incorporated.

In the north scores of civilians were reportedly killed during the year by the security forces, some apparently victims of extra judicial executions, as they attempted to cross the Kilallai lagoon from the Jaffna peninsula to the mainland... In some cases, navy personnel reportedly boarded boats and deliberately killed civilian passengers who offered no resistance. Civilians were also reportedly targeted in reprisal bombing raids on Jaffna.

There were continuing reports of harassment and death threats issued to journalists in the south. Iqbal Attas received repeated death threats after he criticised (Sri Lanka's) military operations in the north in October. Two further journalists were threatened after publishing on the same matter"

International Federation of Tamils writes to key UK MPs "Legitimisation and negotiation will provide the pathways to peace"

A Parliamentary Rally Arranged for 19 January, 1994 by the Tamil Expatriates British Parliamentary Campaign, was cancelled a few days before the event. Mr.A.C.Shanthan, Secretary of the International Federation of Tamils, wrote on 21 January 1994 to key members of the UK Parliament, inviting their support for the Tamil struggle for self determination. The letter read:

"We send herewith an Appeal which we had intended presenting at the Parliamentary Rally which had been organised for 19 January by the Tamil Expatriates British Parliamentary Campaign. We regret that in the event, the Rally was cancelled.

We are mindful that there are many ongoing conflicts in the world today and the question may well arise in some minds as to the extent to which Members of Parliament in the United Kingdom may usefully concern themselves with issues in an island more than 7000 miles away. We suggest that there may be three frames in which you may want to consider the matters connected with the conflict in the island of Sri Lanka.

At one level, Tamils living in this country, even those who may

"Large defence budgets are not without their attractions to those concerned in the world wide arms trade"

have become British citizens, have a natural concern about that which is happening to their relations and friends back in the island. Again, even those Tamils who arrived in this country many years ago may have planned to go back and retire in their land of birth and they may be concerned that the conflict in the island has rendered it impossible for them to return. All this contributes to a legitimate constituency level interest by Tamil voters - interest which finds expression in the representations they make to their Members of Parliament.

There is a second level. The arrival of more than 150,000 Tamil asylum seekers in Europe is matter of concern to the British government and to other governments in the European Community. The continuing conflict in the island has led to an increase in the number of asylum seekers and their continued presence in Europe. Unsurprisingly, in recent times, member countries

of the Community have evinced an interest in exploring approaches to a just resolution of the conflict in the island.

There is also a third level. The influx of asylum seekers is but an illustration of the larger political reality of inter locking structures in an increasingly small world. Instability anywhere tends to threaten stability everywhere. It is the recognition of this need to secure stability that has led the Aid Consortium, meeting annually in Paris during the past several years, to prop up the Sri Lanka government by granting aid - recently to the tune of 30 billion rupees. This is in the context of the Sri Lanka government's defence budget this year of 25 billion rupees. Again, conflicts and large defence budgets are not without their attractions to those concerned in the world wide arms trade.

We also believe that it would be wrong to look at the conflict in the island of Sri Lanka as one of a kind. It is not. The conflict in the island is not dissimilar to emerging struggles for self determination in the Indian sub continent and for that matter in many other parts of the globe. During a 30 year period from 1945 to the mid 1970s, the United Nations expanded from around 50 members to around 150. This was the result of the success achieved by several colo-

nial struggles for independence. Since then we have been seeing something somewhat different. Nations which had been joined together and ruled by the colonial conqueror, to suit his administrative convenience, now struggle for their own independence. The 1990s may well come to be seen as the decade of post colonial struggles for independence. National identities have proved to be enduring. We believe there is a need to address the issue of putting in place new constitutional structures which on the one hand recognise existing national identities and which on the other hand address the question of how these separate national identities may associate with one another on equal terms.

With the departure of the British in 1948, the emergence of a separate Tamil national identity was consolidated by the actions of a Sinhala majority which regarded the island of Sri Lanka as the exclusive home of Sinhala Buddhism and the Tamil people as 'outsiders' who were to be assimilated within the confines of an unitary Sinhala Buddhist state.

It is not our purpose to reiterate in any great detail to the rise of the Tamil armed resistance as a response to decades of oppressive rule by a dominant Sinhala majority within the frame of an unitary constitution. This will appear from the annexures to this Appeal which we trust that you will have the time and the inclination to peruse.

Here, we would like to invite your particular attention to the Joint Statement made by 15 Non

Governmental Organisations with consultative status at the United Nations Commission on Human Rights on 8 February 1993.. We seek your support for the views expressed by these 15 NGOs that "the Tamil population in the North - East of the island of Sri Lanka are a 'people' with the right to freely choose their political status".

We believe that such recognition will pave the way for direct talks between the two parties to the armed conflict, namely the Liberation Tigers of Tamil Eelam and the Government of Sri Lanka and for the resolution of a conflict which has taken an increasingly heavy toll in human lives and suffering during the past ten years and more - and which threatens to take an even greater toll in the months ahead.

We believe that it is legitimisation and negotiation that will provide the pathways to peace in the island of Sri Lanka.

Tamil Eelam Justice Division introduces revised Thesawalamai Code

The Administration of Justice Division of Tamil Eelam has introduced a revised 'Thesawalamai Law of Tamil Eelam' with effect from 1 December 1993.

Mr.S.Thiagarajah writing from Tamil Eelam says: "Thesawalamai is a combination of two words - 'thesa' means country and 'walamai' means custom ... Dutch Governor Simons in 1704 instructed Claasz Isaacs to inquire into the customs of the Tamil inhabitants... as it existed and to compile them... In 1708 these customs were promulgated by the Dutch Governor as law... After the Dutch settlements were ceded to Britain, by Regulation 18 it was declared that the Code of Customs commonly called Thesawalamai should be considered to be in full force... Since then the Code of Thesawalamai remained unchanged inspite of many changes in customs.. (However today) socio political, economic and cultural changes (have)... necessitated changes... to the law of Thesawalamai." Some of the changes introduced in the new law .. relate to the long felt need to give independent status for women. Section 19 of the new Law states that married women are independent like men and that they can dispose of their property and their half share of property acquired during the subsistence of the marriage (thedia thetam) , without the consent of their husband. Earlier, once married, any sale, mortgage or donation of any property belonging to the wife required the consent, in writing, of the husband. Again Section 21 of the amended Thesawalamai law entitles a woman to sue in any court of law without joining her husband, as was required in the past."

...and Tamil Eelam's 6th District Court established at Mullativu

The 6th Tamil Eelam District Court was opened in early January at Puthukudiyirrupu in the Mullativu District. Mr.Para, the Head of the Administration of Justice Division, presided over the function. The national flag was hoisted by the Special Commander of the LTTE for Mullativu, Mr.Solomon.

...whilst, 'Rule of Law' in the Sinhala South continues in Sri Lanka Style

Two men who had been found guilty of attempted homicide were recently pardoned by Sri Lanka President D.B. Wijetunga. The two men, one of them a politically inclined businessman with influence at the Kuliapitiya Police had ignored or blatantly defied a series of warrants from the Kurunegala High Court Judge. The Kuliapitiya Police reportedly took little or no action to arrest and produce them before court to face justice for the attempted murder of an ayurvedic physician. In the light of reports that the two convicted men were openly moving around Kuliapitiya while police turned a blind eye, the High Court Judge who was hearing the appeal, directed the Registrar of the court to write to the Inspector General of Police regarding this bid to add insult to injury. But events thereafter took a different turn when it was announced that the two convicts, whose appeal was still being heard in court, had been granted a free pardon by Presidential decree. Rule of law? What rule of Law?

US based Ilankai Thamil Sangam tells President Clinton, key US Senate & Congress Leaders:

"Recent intensified air raids on Tamil civilians are revenge attacks"

Dr.N.Jeyalingam, President of the US based Ilankai Thamil Sangam in a letter dated 9 February 1994 to US President Clinton and several key US Senate and Congress leaders said: "During the last few months the army offensive on the Tamil civilians has intensified... You are aware of the recent setbacks that the Sri Lanka armed forces suffered at the hands of the Tamil rebels (LTTE). These intensified recent raids on civilians are believed to be revenge attacks.... this being an election year, we believe that the Sri Lankan government will increase military actions to secure southern (Sinhala) votes.... The Sri Lanka Government refuses to have direct talks with the LTTE... (it) has also rejected several offers of international mediation. I am enclosing herewith a copy of the statement made at the annual hearings of the UN Commission on Human Rights by a group of 17 non governmental organisations, which describes the situation well."

Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times advises voters in the East: "Vote for the lesser rogue - otherwise the bigger rogue might win"!

Rev Fr.Harry Miller says in Batticaloa:

"I keep telling people this election is a joke, but nobody is laughing"

The Indian Express Correspondent visiting Batticaloa in the East of Tamil Eelam reported in the Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times on 27 February: 'I keep telling people this election is a joke, but nobody is laughing,' says an angry Rev Fr.Harry Miller who left his native America over half a century ago to teach at the local college in this Eastern coastal town. Today very much a part of the local scene, Fr.Miller hits out at what he describes as a 'travesty of democracy', an election he sees as 'another dance on the stage.'

The Report continues: 'Nowhere in the eastern province is the local poll scheduled for March 1 being criticised as in Tamil dominated Batticaloa, sadly bereft of a leadership. 'The good men have all run away to escape being forced to participate' says a local citizen. Fr.Miller agrees dismissing the candidates in the fray as being of no significance to provoke LTTE reprisals. People, he says, will be pressured by the army to vote and therefore unlikely to be termed an unfriendly act by the LTTE....'

During the last week of February, the Quisling EPRLF Secretary General, who some months ago declared that the Sri Lanka government was 'our only hope', (unsurprisingly) complained to the Sinhala Sri Lanka Election Commissioner that the Sinhala Sri Lanka Army and the Sinhala Special Task Force were attempting to influence the electoral process in the East in the run up to the local government elections scheduled for 1 March - presumably in the hope that the ruling Sinhala establishment will somehow heed his cries for help.

The Quisling EPRLF memorandum stated: 'Last week a senior army officer while addressing the grama niladaris in Batticaloa in the presence of the Additional Government Agent acted in an intimidating manner accusing them of being supporters of the LTTE. This was widely reported in the media. He threatened them with punishment if polls did not take place in their respective grama niladari divisions... In the districts of Batticaloa and Trincomalee, the army is directly involved in assisting UNP

1.Sinnathambiy Sithiravel of Muhathuvaram 2.Sellappah Veerakutty of Muhanthuvaram 3. Tharmapillai Ekananthamoorthy of Poomarathadichenai 4. Vairamauthu Nagenthiram of Verugal 6. Vairamuthu Rasa of Verugal 7. Sellathambiy Velayutham of Verugal 8. Kathirgamam Ramupillai of Karukkamunai 9. Veerakutty Arulnesarasa of Poonagar 10. Arunasalam Selvarasa of Poonagar.

The above named ten are some prominent persons in Verugal, Mutur and Trincomalee districts.

They were arrested by the Sinhala Army. Why? What offence had they committed? They had declined to file 'nomination papers' for the local government elections held by the Sinhala dominated Sri Lanka government in certain parts of occupied Tamil Eelam territory in the East on 1 March 1994.

It appears that the Sri Lanka government leaves no stone unturned to see that everyone participates in 'Democracy, Sri Lanka style'!

candidates and in doing everything in ensuring their victory...

In many areas in the Batticaloa District, search and cordon operations are immediately followed by the UNP candidates securing the release of those rounded up by the army. This is clearly a drama stage managed to gain popularity for the UNP candidates...

BALLOT PAPERS IN ARMY CAMP!

In Muttur a significant portion of ballot papers have not been distributed and are being kept in the army camp. The local populace have been instructed to report to the army camp on the morning of the polls and to collect the ballot papers. The in-

tention is stark clear and needs no further elaboration... In addition to the above, you are no doubt aware of the theft of thousands of ballot papers in certain areas of Vavuniya, Batticaloa and Chenkaladi. Here again the intentions are obvious."

Not to be outdone, the TULF Administrative Secretary instead of appealing to the Sinhala Commissioner of Elections, complained to the Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times on 27 February that the security forces and the police were compelling the people to cast their ballots and that most people might do so due to fear of reprisals (from the security forces). He accused the UNP of trying to manipulate the majority Tamil voters who were against the polls.

VOTE FOR THE LESSER ROGUE!

Meanwhile, the Sinhala owned Sri Lanka Sunday Times urged editorially on 27 February under the heading 'Sunrise for East'(!):

"We call upon the right thinking people of the East to be calm and exercise their fundamental rights for the common good of all. Even if all are bad, there is a moral duty to vote for the lesser rogue because otherwise the bigger rogue might win..."

This, after all, was Sinhala perception of sunrise for the east!

GUARDIAN REPORT

And after the polls, Sinhala journalist, Amal Jayasinghe dutifully reported in the London Guardian on 3 March:

"Sri Lankan voters defied the separatist Tamil Tiger guerrillas and elected other Tamil groups to run councils that are to take over from the military. The polls held on Tuesday were to elect 431 representatives to 40 local councils in the east and north. Results yesterday showed that three Tamil military groups won 13 councils. The ruling United National Party won 18 councils while the opposing Sri Lanka Freedom Party of the former Prime Minister, Srimavo Bandaranaike, won three."

Amal Jayasinghe's silence on the way in which the elections had been conducted, served only to undermine the credibility of the Guardian.

LTTE releases two Sri Lanka POWs

On Thursday 24 February, the Liberation Tigers of Tamil Eelam released two Sri Lanka prisoners of war who had been held in custody in Jaffna since June 1990. The two policemen, A.J.M.-Chandrasekera and E.W. Thilakaratna Bandara were handed over to Rev.Fr.Alfred Alexander, a special representative of Dr.Nicholas Marcus Fernando the Archbishop of Colombo. Rev.Fr.Alfred Alexander arrived in Point Pedro on Wednesday, carrying a letter from the Archbishop to the LTTE leadership seeking the release of the prisoners of war. The Sinhala owned Sri Lanka Sunday Island reported on 27 February 1994 that Rev.Fr.Alexander said: "They were given to me by Mr.Anton Balasingham". The Island report continued: "Asked whether the Tigers imposed any conditions prior to the release he replied in the negative. Rev.Fr. Alexander further said that the Tigers have said that any fresh peace talks between the government and them must take place in Jaffna. 'They ruled out negotiations outside the peninsula' he said while adding that the Tigers have indicated their willingness to welcome any person arriving in Jaffna for talks... Police Constable Chandrasekera told the Island that he was captured on June 13 1990.. He said that he was treated well (in captivity)."

Sri Lanka's continues to breach Geneva Convention

The Geneva Convention relating to non international armed conflicts provides that medical units and transports shall be respected and shall not be object of attack; that the civilian population as such, as well as individual civilians, shall not be the object of attack; that acts or threats of violence the primary purpose of which is to spread terror among the civilian population are prohibited; that starvation of civilians as a method of combat is prohibited; that it is prohibited to attack, or destroy objects indispensable to the survival of the civilian population, such as food stuffs, crops, and livestock; and that it is prohibited to commit any acts of hostility against places of worship. However Sri Lanka continues to breach these provisions of international humanitarian law with impunity:

The Kodikam Hospital came under fire from a Sri Lanka Air Force helicopter on 11 January at about 8.00 a.m. The helicopter fired at random at the Mirusuvil-Kodikam main road, hitting the hospital as well. Some houses in the area and the hospital were damaged.

On the same day, two Sri Lanka Puccaro planes bombed Nedunkerni in the Mullativu District. Many houses and tractors were damaged. A husband and wife, parents of four children died on the spot. The deceased are M.Jeyanathan (44) and his wife N.Vasantha (40). Another woman suffered serious injuries. Harvested crops of tobacco and chilles worth around Rs.200,000 were destroyed.

On 13 January, three Sri Lanka naval boats shelled the Vadamaratchy coast from Munai to Valvettiturai for one hour from about 5.45 a.m. Canon fire and 50 calibre gun fire were directed indiscriminately at the sea shore and on coastal residential areas. Fisherman abandoned work and swam for safety to the coast. The Point Pedro Rural Hospital, the Valvettiturai Hospital, several houses, a community centre and some office buildings were damaged. Other villages along the coast also suffered damage. Two persons died and five others were injured. The injured were taken to the Manthikai Hospital.

Meanwhile the Sri Lanka Army High Command has forbidden the Red Cross from running vehicles in the night from 7 p.m. to 7 a.m. The Red Cross has to transport the sick and injured, attend to health hazards in refugee camps and undertake other humanitarian services in the wartorn North. There are a number of instances when aerial bombardment of civilian dwelling areas has been carried out by the Sri Lanka airforce. Shelling and helicopter strafing are a common occurrence in the night and many Tamil civilians have died. It appears that the ban imposed by Sri Lanka on the Red Cross is a deliberate attempt to ensure that victims of indiscriminate aerial bombardment and shelling in the night do not receive proper medical attention.

காலந்துப் பிள்ளையை பயிற்சிகளம்

தௌத் தரையிறக்கக்கூடிய ஒரு தரையிறங்கு துறையும் (கூமர்) இந்தக் கடற் பலத்திற்கு ஆதாரமாகும் அதேவேளை, இக் கூட்டுத்தளத்திற்கு மிக அருகாமையில் இரு முனைகளிலும் இருக்கும் ஆணையிறவு, மன்னடத்தீவு தளங்களும் ஒரு துணைவலுவாகவே விளங்குகின்றன. ஆபத்து வேளைகளில் இந்த இரு படைத்தளங்களும் வெளியிலிருந்து பூநகரிக்குக் கைகொடுக்கக் கூடியவை. இவற்றுடன் வயல்களையும் சிறு பற்றைகளையும் கொண்ட பூநகரிப் பிர

விட தேவையான ஜிடங்களி வெல்லாம் மிதிவெடிகள் பல்லா யிரக்கணக்கில் புதைத்து வைக்கப்பட்டும், ஞானிமடம் -சங்குப் பிட்டி ஆயிய பகுதிகளில் நிறுவப் பட்டிருந்த பாரிய வெளிச்சம் பாய்ச்சிகளால் (SEARCH LIGHT) நீரேரி சுதா கண்காணிக்கப்பட்டும் முன்னிச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இன்று உலகெங்கும் பேசப்படும் ஊராகிய பூநகரிப் பகுதியானது, 1980 இல் தொல்பொருள் ஆயுவாளர்களின் இலக்காக மாறிப்

மன்னாரைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர்கள் அங்கிருந்து தரையிழைக்கும் பூநகரி வந்து, பூநகரியிலிருந்து நாகதேவன்துறை வந்து, அங்கிருந்து நேர் வடத்தையில் இருக்கும் கச்சாயை அனைத்து யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினர்.

வன்னிப் பெருநிலமானது அன்றைய யாழ்ப்பாண இராக்சியத் தீன் எல்லைக்குள் அடங்கியிருந்த போதும், வன்னியின் ஒரு நில மன்னர்கள் ஒல்லாந்தருக்கு அடிபணிய மறுத்தனர். இதனால்

பாதைகளான ஆனையிறவும் - பூநகரியும் ஆயுதப் படைகளின் தீரானுவ கேந்திரங்களாக மாறின.

1981 ஆம் ஆண்டு செப். 26 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கழிமை பூநகரிக் கோட்டை சிங்களப் படை முகாமாக மாற்றப்பட்டது. பூநகரிப் பகுதி மக்கள் அச்சத்துடன் வாழ்க்கையைக் கழிக்கத் தொடங்கினர்.

1987 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 27 ஆம் திகதி, பூநகரிக் கோட்டை முகாம் மீது புலவீரர்கள் ஒரு பாரிய தாக்குதலைத் தொடுத்தனர்.

கோட்டை, வீழ்ந்துவிடாது தப்பிக்கொண்டது. இருந்தாலும் புலிகளின் இரானுவ பலத்தை அம்முகாம் தாக்குதல் வெளிப்படுத்தியிருந்தது.

இத் தாக்குதல் நடந்த இரண்டாம் நாள் (29 ஆம் திகதி) அமலுக்கு வந்த இந்திய - இலங்கை ஓப்பந்தத்தின் பிரகாரம், சிங்களப் படைக்கும் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் இடையில் போர் நிறுத்தம் மேற்கொள்ளப் பட்டது. இச் சந்தர்ப்பத்தில், பலவீணமான - தம்மால் பாதுகாக்க முடியாத -படை முகாம் களை சிங்கள அரசு விலக்கிக் கொண்டது.

பூநகரிக் கோட்டையிலிருந்தும் அருகிலிருந்த 4 ஆம் கட்டை முகாமிலிருந்தும் சிங்களப் படைகள் விலகிக் கொண்டன.

சில வாரங்களின் பின் இந்தியப் படைகள் பூநகரியில் குடிகொண்டன.

தமிழ்முத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளைப் போலவும் பூநகரியையும் அசிங்கம் செய்து அக்காமங்கள் புரிந்த இந்திய ஆக்கிரமிப்

காலத்திற்குக் காலம் அந்நியப் படையெடுப்பாளர்களின் முக்கிய இலக்காக பூநகரி இருப்பதற்குரிய காரணம், யாழ். தீபகற்பத்தின் பிரதான வாயில்களில் ஒன்றாக - கேந்திர முக்கியத்துவத்துடன் அது இருப்பதுதான்.

தேசத்தின் தரை அமைப்பு, வாளிமிருந்துபடி கட்டுப்படுத்தக்கூடிய தன்மையையே கொண்டுள்ளது. இவ்விதமாக பூநகரிக்கூட்டுத்தளத்தின் வெளிப்பலம் சிறுப்பாக அமைந்திருந்தது.

உட்பலத்தை, அதாவது அதன் சொந்தப் பலத்தைப் பொறுத்த எவ்வில் 2560 படையினரைக் கொண்ட அதன் ஆட்பலம்தான் பிரமாண்டமானது. டாங்கிகள், 120 மி. மி. மோட்டார் பிரங்கிகளுடன் நாகதேவன்துறை படகுத்தளமும் இந்தக் கொந்தப் பலத்திற்கு மேலும் வலுவுட்டுகின்றது.

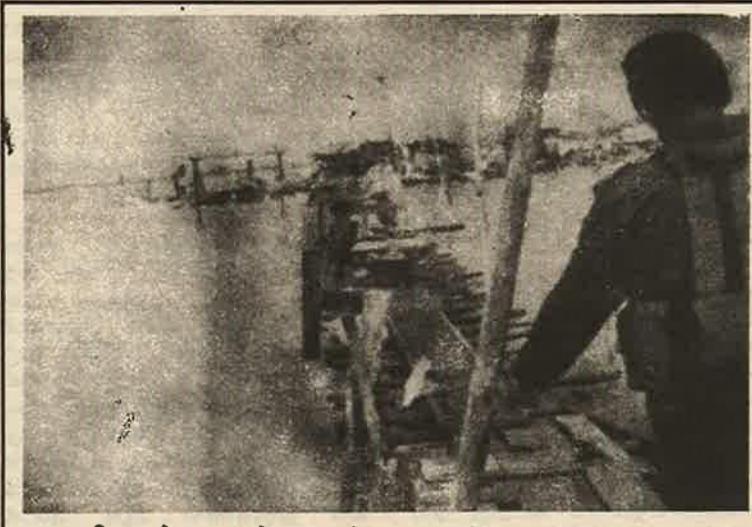
இக் கூட்டுப்படைத்தளத்தில் தாக்குதலுக்கு உட்படக்கூடிய வாய்ப்புகளுடன் இருந்த பகுதி, ஞானிமடத்திலிருந்து பார்ஸிக் குடா கி. மி. நீள நிலப் பகுதிதான். இந்தப் பகுதிதான் இக் கூட்டுத்தளத்தின் தரைத் தொடர்புடைய பகுதியாகும்.

இந்த 16 கி. மி. நீளத்திற்கு காவல் அரண்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு முன்னால் ஏற்குறைய ஐந்து அடி உயரமான மன் அணை அமைக்கப்பட்டு, அந்த அணைக்கு முன்னால் இரண்டு அல்லது மூன்று வரிசைகளில் முட்கம்பிச் சுருளிடுப் பலத்தை பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. இதேவேளை நீரேரி ஒரமாக நாகதேவன்துறையிலிருந்து சங்குப்பிடி வரையும், அதற்கு அப்பாலும் மறுபறுத்தில் பெருங்கடலுடன் தொடர்புடைய பள்ளிக் குடாவிலிருந்து கூட்டும்முனை வரையும், அதற்கு அப்பாலும் கரையோரமாகத் தண்ணீருக்குள் னேயே முட்கம்பிச் சுருள்கள் இட்டு மூன்வேலி அமைத்து, தற்பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் உறுதிப் படுத்தப்பட்டிருந்தன. இந்த மன் அணைகள், முட்கம்பிச் சுருள்கள், மூன்வேலிகளையும்

பிரபலம் அடையத் தொடங்கி யது. ஈழத் தமிழர்களின் தொன்மையான குடியிருப்புகளில் பூநகரிப் பகுதியும் ஒன்று என்று அவர்கள் கண்டறிந்தார்கள்; அந்தத் தொல்குடித் தமிழர்கள் யைன்ப முட்பாண்டகளின் சிதைவுகளைப் போல் இருந்து போதும், மன்னர்கள் ஒல்லாந்தருக்கு அடிபணிய மறுத்தனர்.

16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி யில் ஒல்லாந்தர் கட்டிய பூநகரிக் கோட்டை, பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து வெள்ளைத் துரைமாரின்தும் பின்னர் அரசாங்க மேலாளர்களின்தும் தங்குமிடமாகவும் யைன்படுத்தப்பட்டது.

இலங்கைத் தீவின் ஆட்சி அதி காரம் சிங்களவர்களின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டபின், தமிழ் நத்துக்கெதிரான இன் ஒடுக்கல் முனைப்புற்றது. இந்த இன்

ஞானிமடம் கடற்படைத் தளத்தோடு இணைந்த நாகதேவன்துறை படகுத்தளம்.

பண்டைத் தமிழர்களாகிய எமது முன்னேர்கள், பூநகரிப் பிரதேசத்திலிருக்கும் மன்னித்தலைப் பகுதியிலிருந்து விழக்கு அரியாலை வழியாகவும், நாகதேவன்துறையிலிருந்து கச்சாய் வழியாகவும், போக்குவரத்துக்களைச் செய்திருந்தனர்.

இத்தாக்குதல் நடந்த தினத்திற்குச் சில நாட்கள் முன்னர்தான் தலைவர் பிரபாகரனை டில் லிக்கு அழைத்த இந்திய அரசு, எது போர்ட்ட்டத்தை ஒடுக்க வென இந்திய -சிங்கள அரசுக்கள் அதை தயாரிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை ஏற்குமாறு வற்புறுத்தியது.

ஒரு பாரிய இரானுவத் தாக்குதல் ஒன்றின் மூலம் எமது இயக்கத்தின் இரானுவ பலத்தை வெளிப்படுத்தி, தலைவர் மீது இந்திய அரசுக்கு தினைத்து அழைத்த வழியாகவும் எடுக்கப்பட்டது.

இத்தகைத் தொரு அரசியல் இலக்குடன் பூநகரி முகாம் தாக்குப்பட்டது.■

ஆனால் அருகிலிருந்த இன் பொரானு இரானுவ முகாமிலி நந்து (4 ஆம் கட்டை) படை உதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட

புப் படைகள், 1989 இன் இறுதியில் அங்கிருந்து வெளியேறின.

மீண்டும் 1991 ஒக்டோபர் 17 ஆம் நாளன்று, ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து மன்னடத்தையும் ஆக்கிரமித்தப் போல் புறப்பட்ட சிங்களப் படைகள், பூநகரிப் பகுதியை ஆக்கிரமித்து, நாகதேவன்துறை -ஞானிமடம் பகுதியில் ஒரு கடற்தளத்தையும் அமைத்து, பிரமாண்டமான பூநகரி கூட்டுத்தளத்தை நிறுவினர்.

இந்தக் கூட்டுத்தளம், 11. 11. 19-93 இலிருந்து 3 நாட்களாக நடாத்தப்பட்ட 'ஒப்பேர்சன் தவணை' தாக்குதல் நடவடிக்கை வெளிப்படுத்தி, தீவிர அரசியல் விடுதலைப் படித்து போராளிகளின் அதை வெளியிட்டது.■

நன்றி: விடுதலைப் புலிகள்

சாவுஞ்சு விளங்கிட்ட நெருப்பு மலித்ர்கள்

சென்ற இதழில் (18-3-94)
'சாவுக்கு விளங்கிட்ட நெருப்பு மனிதர்கள்'
 என்ற தலைப்பில் கரும்புலி மேஜர் கணேஸ் அவர்களின் முழு வரலாற்றையும் வெளியிடா மல் விட்டமைக்காக மனம் வருந்துகின்றோம்.
 அதன் தொடர்ச்சியை இங்கு தருகின்றோம்.

கணேசா!

உன்து வீட்டுக்கு நீ போய்வந்த அந்த இறுதிப் பயணம்.

அதை நினைக்கும் போதெல் லாம் உன் அம்மாவின் விழி யோரங்களில் நீரின் கசிவு.

"பழஞ்சோறு குழைச்சக்தி தீத்தி விடைணை" என்று சாப்பிட்டா யாம்.

ஒருநாளுமில்லாதது போல, அப் பாரையும் அம்மாவையும் கொண்டு நீர் அள்ளிக் குளித் தாயாம்.

'ஓப்பரேசன் தவளைக்கு இன் மூம் பத்தே நாட்கள் தான் இருக்கின்றன.'

கோபி ஊருக்குப் போனான்.

தாயினதும், தனயனதும் மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு சங்கமம். பாசம் கரைப்புரங்ட அங்கு முத்தங்களின் பரிமாற்றம். எப்பவோ கேட்க வேணும்போல இருந்த தனது நீண்டகால மன உளைச்சலை அம்மா, மகனிடம் திப்போது வெளிப்படுத்தினாள்.

"உங்குக் காலும் இல்லைத் தானே தமிழ்.... இனியும் தியக்கத்தில் இருந்து என்னப் பன் செய்யப்போகிறாய்....?"

அந்தத் தாயுள்ளம் ஏக்கங்களோடு ஆதங்கப்பட்டது.

"காலில்லாட்டியும் பரவாயில் தலையுமா... இயக்கம் என்னப் பாத்துக்கொள்ளும்.... நான் கடலில் வேலை செய்வன், கடற்புலிகளில் படகு ஒடு வன்..."

"கடலில் நேவி வந்திட்டா என்னா தமிழ் செய்வாய்....?"

இது அன்னையின் அச்சம். அது தியங்கநாடு; அவன் புரிந்து கொண்டான். புன்னகையோடு பதில் வந்தது.

"பயப்படாத்திக் குமா... பொடியள் இருக்கிறாங்கள். என்னக் காப்பாத்துவாங்கள்; விடமாட்டாங்கள்."

அம்மாவால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லைத்தான். இருப்பு நும், முகத்தில் திருப்பு தெரிந்தது.

பழைய நண்பர்கள் சேர்ந்தனர்; 'பிரிந்தவர் கூடினால்....!' அது ஒரு ஆரவாரமான சந்திப்பு.

"அடுத்த மாவீரர் நாளூக்கு எங்கட வீட்டுக்காரரும் தயிலுமில் ஸம் போவின்மடாப்பா"

- கோபி சொல்லிவைத்தான்.

"இவன் நல்ல பக்டிவிடுகிறான்." நண்பர்கள் ரசித்துச் சிரித்தனர்.

"தலையெல்லாம் காஞ்சுபோய்க் கிடக்குதோ.... கொஞ்சம் என்னை வையேன்ரா...." என்று ஆதரவாகக் கேட்ட அம்மாவிடம், "நாளைக்கு கடல் தின்னப்போற தலைதானேய ணை...." என்று சிரித்தபடி சொன்னாயாம்.

முன்னர் யாரோ சொன்னது நினைவுக்கு வர, இப்போது சாதுவாகச் சந்தேகமும் எழு? ஆச்சரியத்தோடு, "நீ கரும்பு வியாய் போகப் போறியாம் தமிடி.... உண்மையா வோடா....?" என்று பரிதாபமாக கேட்ட அம்மாவை, சிரித்துக் கொண்டு வந்து கட்டிப்

பிடித்துக் கொஞ்சி, "உன்னை விட்டிட்டுப் போவனோனை அம்மா!" என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாயாம்.

இப்போது-

கண்ணோரோடு அந்தத் தாய், தன் வீர மகனின் படத்திற்குப் பூப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள்.

'ஓப்பரேசன் தவளைக்கான உற் சாகமான முன்னேற்பாடுகள்.

உறக்கமற்ற இரவுகள்; ஓய்வற்ற நாட்கள்.

கடற்புலி வீரர்களின் கடுமை

யான கடற்பயிற்சி.

வெடிமருந்துப் படகினை எதிரியின் தளத்தோடு மோதும் செயல்முறையை, கணேஸ் சலிப் பின்றிக் களைப்பின்றிப் பயின்றான்.

அந்த நாள் வந்தது -

சர்வதேச செய்தி நிறுவனங்களின் அலைவரிசைகளில் புலிகளின் இயக்கத்தை முதன்மைப் படுத்திய நாள் அது.

சாமம் கழிந்த நள்ளிரா வேளை. சமர் ஆரம்பித்துவிட்டது; பூங்கியில் புயல் வீச்த தொடங்கிவிட்டது.

நாக்கேவன்துறை கடற்படைத் தளத்தைச் சூந்த புலிகளின் கடல் தரை வழிகளிலான ஆக்ரோசமான பாய்ச்சல்.

அங்கிருந்த 'ராடர்' கோபுரமும், தகவல் பரிவர்த்தனை நிலையமும்தான் கணேசின் இலக்கு.

உரிய நேரம் வந்தது. உத்தரவுக்காகக் காத்திருந்தவன், இது தான் உரிய தருணம் என்பதைத் தானாகவே தீர்மானித்தான்; புறப்பட்டான்.

கடலில் - தனது தளத்தைச் சுற்றி -எதிரி அமைத்திருந்த மூட்கம்பி வேலிகளை எகிரிக் கடந்து பாய்ந்தது கணேசின் வெடிமருந்துப் படகு.

இலக்குப் பிச்காத தாக்குதல். பொடரும் வெட்டியோசைகளுக்கு நடுவே கடலதிரும் குண்டோசை. கண்ணிமைப் பொழுதில் பிரகாசித்த ஒளிப்பிழம்பு.

யாழ்ப்பானங்க் கடல் நீரேரியில், துமிழர்களின் பினங்களை யிதக்கச் செய்தவர்களை, அதே கடல் நீரேரியிலேயே பினங்களைக் கிடக்கச் செய்துவிட்டு, உப்பு நீராக உருமாறிப்போனான் அந்த வீரன்! ■

உயிராபத்து நிறைந்த குழநிலைகளில் -எதிரியின் உள்ளங்கையில் ஏறி அவனது கைரேகைகளை மனம் செய்து -மதி நுட்பம் மிக்கவிதமாக கோபி செய்த வேவுப் பணிகள் அதிசயானவை. தாக்குதலின்றோடு, அவற்றின் பயன்பாடுகளின் தாரப்பரியங்கள் உணரப்பட்டன.

ஆணையிரவுக்குக் கிழக்கே - தடுவுன்கொட்டியில் -சிங்களப் படையின் 22 காவலரண்களை வீழ்த்திய தாக்குதலின் வெற்றிக் காக, மேஜர் கிண்ணியோடு சேர்ந்து அவன் ஓய்வற்று உறைத்தான். தாக்குதல் இலக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டது விருந்து சண்டை முடிந்து வெளியேற்கின்றவரை, இடைப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாவற்றிலும் கோபி இருந்தான்.

இதன் பின்னர், பூங்கரிக்குத் தெற்கே பள்ளிக்குடுமாருப் பகுதிக் காவலரண்கள் மீதான பெரிய தொரு தாக்குதலுக்கான தயாரிப்புக்கள் செய்யப்பட்டன. அங்கு கோபி, இரவு பகலின்றிப் பாடுப்பட்டான். தாக்கும் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதிக்கு வேவு பார்த்து, தாக்குதல் அணிகளுள் ஒரு தொழுதிக்குப் பாதைகாட்டி, தாக்குதல் குழுவோடு களத்தி வேவு பார்த்து, தாக்குதல் அணிகளுள் ஒரு தொழுதிக்குப் பாதைகாட்டி, தாக்குதல் குழுவோடு போனான்.

கண்ணிவெடிப் பிரிவில் திறமையான முறையில் செயலாற்றும் போதே, துணிகரமாக அவன் ஆற்ற முடியாத பெரும் சோகம்

இதன் பின்னர், பூங்கரிக்குத் தெற்கே பள்ளிக்குடுமாருப் பகுதிக் காவலரண்கள் மீதான பெரிய தொக்குதலுக்கான தயாரிப்புக்கள் செய்யப்பட்டன. அங்கு கோபி, இரவு பகலின்றிப் பாடுப்பட்டான். தாக்கும் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதிக்கு வேவு பார்த்து, தாக்குதல் அணிகளுள் ஒரு தொழுதிக்குப் பாதைகாட்டி, தாக்குதல் குழுவோடு களத்தி வேவு பார்த்து, தாக்குதல் குழுங்கி அந்தத் தாக்குதல் கோபி ஆற்றியப் பாங்கு, முக்கியத்துவம் மிக்கது. ஆனாலும், ஆற்ற முடியாத பெரும் சோகம்

கடற் கரும்புலி மேஜர் கோபி

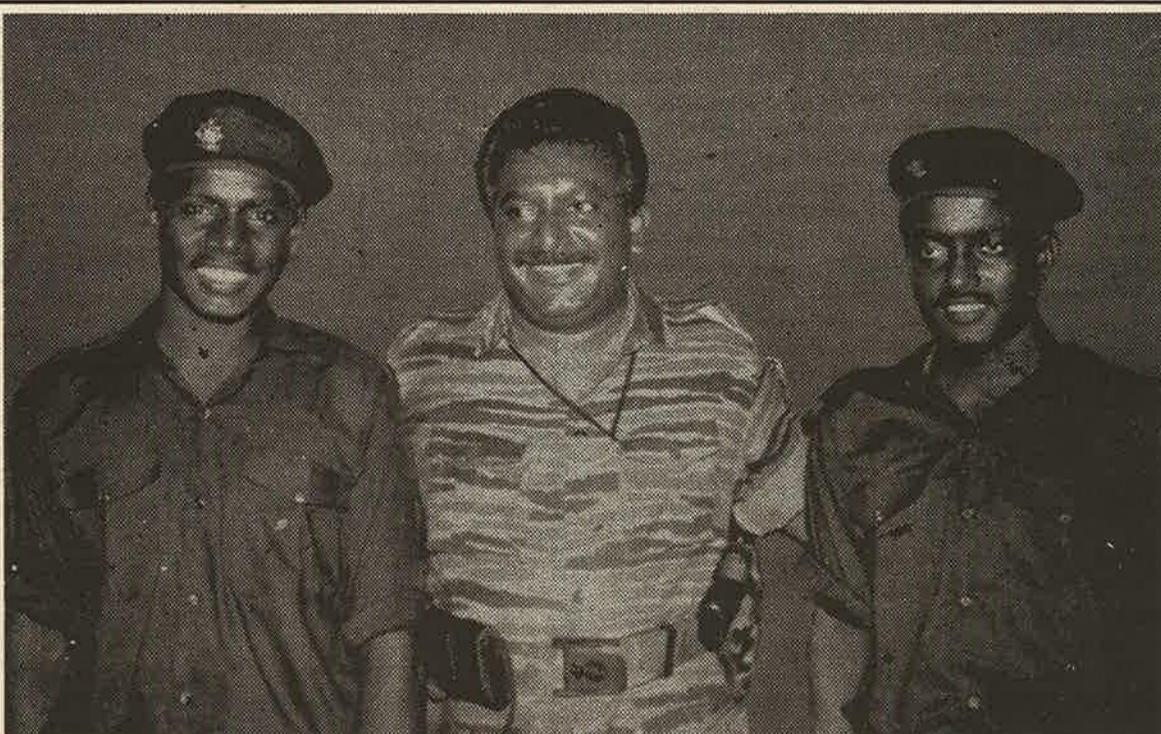
முத்து முன்னேற்றுமில்லை என்ற வேதனை அவனு மறைப்பாராக அந்த நூல்தோற்றும், தாங்கள் அவலமாக இருந்து விட்டு வேலை செய்ய அவன் கோபி ஆற்றுக்கூட்டும் கொண்டு வருகிறான்.

அவனது இதயத்தைத் கவ்விய இழப்பாக, அந்தத் தாக்குதலில் லெப். கேணல் சுபன் களப்பலி யாக நேர்ந்துவிட்டது.

அடுத்துதான் பலாவி -

சிங்கள் ஆட்சியாளர்களையும் படைத்தளபதிகளையும் அதிர்ச்சி யில் ஆழ்த்திய மிகப் பெரிய தாக்குதல் நடவடிக்கை அது!

தொடர்ச்சி 13ம் பக்கம்.....

கரும்புலி மேஜர் கோபி

"மனித தியாகத்தின் இமயத்தைத் தொட்டுவிட்ட இந்த இனிமையானவர் களை நான் அறிவேன். அவர்களது நெஞ்சுத்தின் பசுமையில் ஊற்றிடுத்து உணர்வுகளையும் நான் புரிவேன். ஏதோ ஒன்று, மனித விடைவே நோக்கி நகரும் உந்து சக்தியாக அவர்களை ஆட்கொண்டிருந்தது. அந்த

உ வகையே பெருவியப்பில் ஆற்றத்திய செய்தியொன்று அண்மையில் பிரித்தானிய நாளேடு ஒன்றில் வெளியிடப்பட்டது. அச் செய்தியை இதுவரை காலமும் மறைத்து இரகசியமாக வைத் திருந்த பிரித்தானிய பிரதமர் பெரும் சங்கடத்திற்கும் நெருக் கடிகளுக்கும் இதனால் உள்ளாக நேர்ந்தது. பிரதமர் யோன் மேஜூர் பதவி விலகவேண்டுமென்ற குரல்களும் எழுந்தன. ஏனென்றால் பல நாறு முறை பயங்கரவாதிகள் என்றும் தக்க பாடம் படிப்பிப்போம் என்றும் வீராவேசக் குரல் எழுப்பிய பிரித்தானிய அரசு, இரகசியமாக ஐ.ஆர்.ஏ. எனப்படும் ஐரிசு குடியரசுப் படையினரோடு பேச்கவாற்தைகள் நடாத்த முயன்று கொண்டிருக்கிறது என்பது தான் அச்செய்தி. கடந்த சனவரி மாதத்திலிருந்தே ஐரிசு குடியரசுப் படையின் அரசியல் பிரிவான் 'சிஸ்டெயின்' கட்சியோடு பிரித்தானிய அரசு வட அயர்லாந்து சிக்கலை அமைதி வழி யில் தீர்க்க ஏதேனும் வழியிருக்கிறதா என அறிய தொடர்பு கொண்டதை இக் கட்சித் தலைவர் யெரி அடம்கம் ஓத்துக் கொண்டார். யார் முதலில் தொடர்பு கொண்டார்கள் என்பதில் இரு தரப்பாரும் முரண்பட்ட போதும் இப்போது தொடர்பினை மேலும் பலப்படுத்த முயற்சிகள் நடைபெறுவதை இரு தரப்பாரும் வரவேற்கின்றனர். பிரித்தானிய அரசாங்க உயர் அதிகாரியொரு

ପିତ୍ରିଟିଳଣୀ:

କ୍ଷେତ୍ରିଯାବାଦମ் ଉତ୍ତରାହିମିକକ ହୁର ଆର

வர் “தொடர்பிற்கான கதவுகள் திறந்தே உள்ளன. அமைதிக் கான முயற்சியை தொடர்வதில் மிகக் காலதியாகவுள்ளோம்” என்கிறார். அது போலவே ‘சின்பெயின்’ தலைவரும் “நானும் வட அயர்லாந்துச் சிக்கல் தீர்வதையே விரும்புகிறேன். ஆனால் ஜரிச் விடுதலை தியக்கம் தோன்றியமைக்கான காரணம் கணும் அற்றுப்போக வேண்டும் என்கிறார்.

எனவே 'தலைக்கு வந்த கத்தி தலைப்பாகையோடு போன்று போல்' தனது ஆட்சிக்கு ஏற்பட விருந்த ஆபத்தினை புத்திசா இல்துணமாகக் கையாண்டதன் மூலம் தனது அமைதி முயற்சி கட்டு மேஜர் இப்போது மட்டான ஆதரவினை பெற்றுவிட்டார். ஆனால் இவரின் இம்முயற்சியை முற்றாக எதிர்ப்போரும் உள்ளர். இவர்கள் வட அயர்லாந்தின் புரட்டஸ்தாந்து மதுத்தினை சார்ந்த பிரதான அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், வட அயர்லாந்து என்றும் பிரித்தானியா வோடு இணைந்திருக்க வேண்டும் என விரும்புவதால் இதை ஜனவாளர்கள் (UNIONIST) என்றழைக்கப்படுவோரினால் மிகத் தீவிரமானவரும் புரட்டஸ்தாந்து சனநாயக இணைவாளர் கட்சித் தலைவருமான இயன் பெய்ஸ் சிலி (IAN PAISLEY) அவர்கள் (பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்) சொன்னார்கள் தாம் அகப்படும் வரை பொய் சொன்னார்கள்" என கடுமையாக பிரித்தானிய அரசைக் கண்டித்தார். இக்கெஸ்தி யின் பின் வட அயர்லாந்தில் மோதல்கள் மேலூம் அதிகரித்து விட்டன. மத தீவிரவாத புரட்டஸ்தாந்து குழுவினர்கள் மேல் காக்குதல்கள் அகிகரிக்குகள்ளன.

25 வருடங்கட்டு மேலாக 3000
மக்களுக்கு மேல் பவிகொண்ட
இப்போராட்டம் வட அய்வாலந்
தின் கத்தோலிக்க மக்களின்
இதுவரை நிறைவேறாத அபிலாசைகளின் வெளிப்பாடாக
ஜரிசு குடியரசுப் படையினர் மிகவும்
வித்தியாசமான போராட்ட
மொன்றை நடத்தி வருகின்றனர். மிகத் தலைவராதிகள்,
மோசமான பயங்காலா கிள்கள்

என இவர்களை பலரும் பட்டம் தூடி மட்டம் தட்டப் பார்த்த தாலும் இன்றுவரை தமது தேர்ந்தெடுத்த வழிமுறையான நகர்ப்புற கெரில்லாத் தாக்குதல் கள், அதிர்ச்சியூட்டும் குண்டு வெடிப்புக்கள் எனத் தொடர்ந்து அலுக்காது, சலிக்காது, போராடி வருகின்றனர். இவர்களது இப்போராட்டத்திற்கான காரணங்கள் மிகப் பழமையானவை. வரலாற்று வழிவந்துவை. பிரித்தானியா எனட பொதுவாக இன்று அழைக்கப் பட்டாலும் இங்கிலாந்து ஸ்கொட்லாந்து, வேல்ஸ், வட அயர்லாந்து எல்லாம் சேர்ந்த நாடுகளின் கூட்டமைப்பாகவே இது உள்ளது என்பதும் அதுணாலேயே ஐக்கிய இராச்சியம் என்றும் பிரித்தானியா அழைக்கப்படுவதும் தெரிந்த விடயமே. 1536 ஆம் ஆண்டளவில் இங்கிலாந்தும், வேல்ஸம் இணைக்கப்பட்டது. ஸ்கொட்லாந்து இணைப்போ நீண்டகாலச் சக்சராவுக்குள்ளாகி 1707 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஒரு வாக்கெடுப்பில் மிகச் சிறிய பெரும்பான்மை வாக்குகளால் ஸ்கொட்லாந்து இணைய நேரிட்டது. அங்கு இன்றுவரை அதிருப்தி நிலவு கின்ற போதும் அயர்லாந்து இணைப்பே பெரும் சிக்கலாகிய விட்டது. 1800 ஆம் ஆண்டில் அயர்லாந்து தீவு இங்கிலாந்தோடு இணைக்கப்பட்டது. என்றாலும் 1921 ஆம் ஆண்டு கத்தோலிக்க மதத்தைப் பெரும்

பட்டது. (மற்றையவை தென் ஆபிரிக்க, மத்திய கிழக்கு பிரச்சினைகளாகும்.) என்றாலும் அப்படிப்பட்ட சிக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜிரிசுக்குடியரசுப் படைகளின் (ஐ.-ஆர். ஏ.) நடவடிக்கைகள் எப்போதும் விவாதத்திற்கும் விமர்சனத்திற்கும் உட்பட்டதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. உலகிலே தலைசிறந்த பயங்கரவாத இயக்கமாக அதனை மேற்கூலகமும் அதனைப்பின்பற்றி எனைய உலகர்களும் சித்தரித்து வந்தனர். இவர்கள் வட அயர்லாந்தில் பிரித்தானிய இராணுவத்தைத் தாக்குவதோடு நின்று விடாமல், பிரித்தானியாவின் முக்கிய மைய நகரங்களிலையே பாரிய குண்டு வெடிப்புக்களை தொடர்ச்சியாக ஏற்படுத்தி மிகப் பரபரப்பை எப்போதும் ஏற்படுத்துபவர்கள். அண்ணமைக்காலமாக 1992 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவர்கள் குறிப்பாக இலண்டன் மாநகரிலே ஏற்படுத்தி வரும் குண்டு வெடிப்புத் தாக்கங்கள் போழிவுகளை ஏற்படத்தி வருகின்றன. 19-93 இல் இலண்டன் மாநகரின் வர்த்தக மையமொன்றிலே இவர்கள் வைத்த பாரிய குண்டுவெடிப்பு ஏற்படுத்திய ஆழிவின் பெறுமதி 100 கோடி பவண்கள் ஆகும். ஆனால் இவர்கள் எங்கு குண்டு வைத்தாலும் அது பொதுமக்கள் மையங்களாக இருப்பின் முன்னரிவித்தல் கொடுப்பது வழக்கம். அல்லாவிடின் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இதுவரை இறக்க நேரிட்டிருக்கும். இவர்களுக்கும் உலகெங்கும் ஆதரவு இல்லாமலில்லை. முன்னர் விபியத்

நாபிரிக்காவின் மத்திய கிழக் கிள் அமைத்திக்கு பேச்க வார்த்தை என்றால் சொந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மட்டும் மாற்று வழியா என்கிற வினா எழுந்துள்ளது. அது மட்டுமன்றி இந்தியா, சிறீலங்கா போன்ற நாடுகள் எதிர்ப்பது போல வெளியார் தலையீடு வடக்கு அயர்லாந்துச் சிக்கலைத் தீர்க்க அணாவசியம் என்று மேஜூர் கூறி வருகின்றார். ஐ.நாவின் கவனம், அமெரிக்க கவனம் வட அயர்லாந்துப் பக்கம் இப்போது திரும்பியுள்ளது. பொதுநலவாயத்தின் செயலாளர் நாயகம் தன்னை நடுவராக இவ்விடயத் தில் செயற்பட வேறு அனுமதி கேட்டு வருகிறார். இவற்றினை ஏற்க மேஜூர் மறுத்தாலும், சொந்தமாக முயற்சிக்க வேண்டிய நிலைக்கு அவர் இப்போது தன்

இதன் மூலம் தீர்வு காணப்படுமா என்பது இப்போது கூற முடியாத விடயம். ஏனென்றால் மிகக் கடுமையான நிலைப்பாடுகளே எல்லாத் தரப்பிலும் இதுவரை நிலவி வந்துள்ளது. வட அயர்லாந்து புரட்டஸ்தாந்துப் பிரிவினர் எத்தகைய பேச்கக்களையும் குழப்பவே முயற்சிப்பர். அதே சமயத்தில் பிரித்தானிய அரசோ இம் மக்களின் அச்சத்தைப் போக்கும் முகமாக அயர்லாந்துக் குடியரச யாப்பில் வட அயர்லாந்திற்கு உரிமை கோரும் விதிகளை நீக்கிவிடுமாறு கேட்டு வருகின்றது. அயர்லாந்துக் குடியரசோ முதலில் பிரித்தானிய மக்களின் உரிமைகள் தத்துவங்களை ஏற்க வேண்டுமெனவும் வட அயர்லாந்திலும், அயர்லாந்துக் குடியரசிலும் என இரண்டு மக்கள் கருத்துறியும் வாக்கெடுப்

வர் "தொடர்பிற்கான குறுக்கள் பான்மையாகப் பின்பற்றம் அயர் தலைவர் தெவியிருக்கிறார். எப்படி இன்னது தொல்லைக்கிணறு விடக்கூடிய நிலை உருவுக்கிறது?"

தலைவர் உதவியிருக்கிறார். அது மட்டுமன்றி அமெரிக்காவில் வதியும் ஐரிச மக்கள் மிகத் தாராளமாக இவர்களுக்கும் உதவுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் தமது தாயகப் பகுதியில் மட்டுமன்றி தம்மை படை கொண்டு அடக்க முற்படும் இன்ன விலாந்திலும் தமது போராட்டத்தை விரிவுபடுத்தி மிக நீண்டகாலமாக செயற்பட்டு வருகின்றனர். இத்தகைய தழவில் அன்றைக்கால பேச்சுவார் தத்துத்தகவுக்கள் விவரியாகியன்னான்.

இப்பேச்சு வார்த்தைகட்டு முன்
நதாகவே பிரதமர் யோன்
மேஜருக்கும் அய்ரலாந்துக் குடி
யரசின் பிரதமர் அல்பே
றெனோல்ட்சுக்கும் (ALBERT
REYNOLDS) பல சுற்றுப் பேச்சுக்
கள் வட அய்ரலாந்து அமைதி
பற்றி நடந்துள்ளன. எனினும்
ஐ.ஆர்.ஏ. அமைப்பின் அரசியல் பிரிவோடு பேசுவேண்டிய
நிர்ப்பந்தம் இன்று பிரத்தானிய
அரசுக்கு உருவாகியுள்ள தாகக்
கருதப்படுகின்றது.

பாலகுமாரன் -தமிழ்மீ

முதலாவதும் முக்கியமானதுமான ஐரிக் விடுதலைப் படையின் குண்டு வெடிப்புக்கள் இன்று இங்கிலாந்தின் பொருளாதாரத் துறைச் சீர்குலைக்கக் கூட செய்கின்றன. இலண்டன் தெருக்கள் இன்று எவருக்கும் பாதுகாப்பு அற்றவையாகிவிட்டன. புகையி ரத நிலையங்கள், முக்கிய சந்தைப் பகுதிகள், மக்கள் கூடு மிடங்கள், வங்கிகள், படை முகாம்கள், நிதி நிறுவனப் பகுதிகள், வர்த்தக மையங்கள் எங்கும் தொடர்ந்தும் குண்டு வெடிப்புக்கள் நடந்த வண்ணமேயுள்ளன. இற்கைவரை இத்தகைய குண்டு வெடிப்புக்களால் ஏற்பட்ட சேதம் 20 பில்லியன் பொலர் (2000 கோடி பொலர்) என பொதுவாக மதிப்பிடப்படுகின்றது. தாங்க முடியாத பெரும் தொகை இது. அத்தோடு உலக அமைதி பற்றி வாய் கிழியப் பேசும் பிரித்தானியாவிற்கு இக்கட்டான குழல். ஊருக்கு மட்டும் தானா உபதேசம்? என்கிற கேள்வி எழுந்தன்னுடைய தென்

எப்பட்டுள்ளது தெளிவாகின்றது
எனவே கறுப்பரும், வெள்ளை
யரும், யூதரும், பாலஸ்தினிய
ரும் பேச முடியும் என்றால் ஏன்
கத்தோலிக்கர்களும் புரட்டன்
தாந்தியரும் பேச முடியாது என்
பதே அங்குள்ள கேள்வியாக
இன்றுள்ளது.

எனவே அமைதி வழியைக் காண்பதற்காக அயர்லாந்துக் குடியரசின் பிரதமரோடு உச்சி மாநாடிடான்றை பிரித்தானியப் பிரதமர் விரைவில் நடத்தவுள்ளார். ஏற்கனவே ‘சின்பெயின்’ கட்சியை அங்கீகரிக்காவிட்டாலும் பேச்சுவராற்கடையில் கடிப்பா வருகன்றது. ஜிருந்த போதும் தொடரப்படும் பேச்சுக்கள் காரணமாக, சில காலம் தனது நடவடிக்கைகளை ஐ.ஆர்.ஏ. இடைநிறுத்தி ‘சின்பெயின்’ கட்சியோடு நேரடியாக பிரித்தானிய அரசு பேச வழி வகுக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கை இப்போது மன்றத்தில் இருந்து

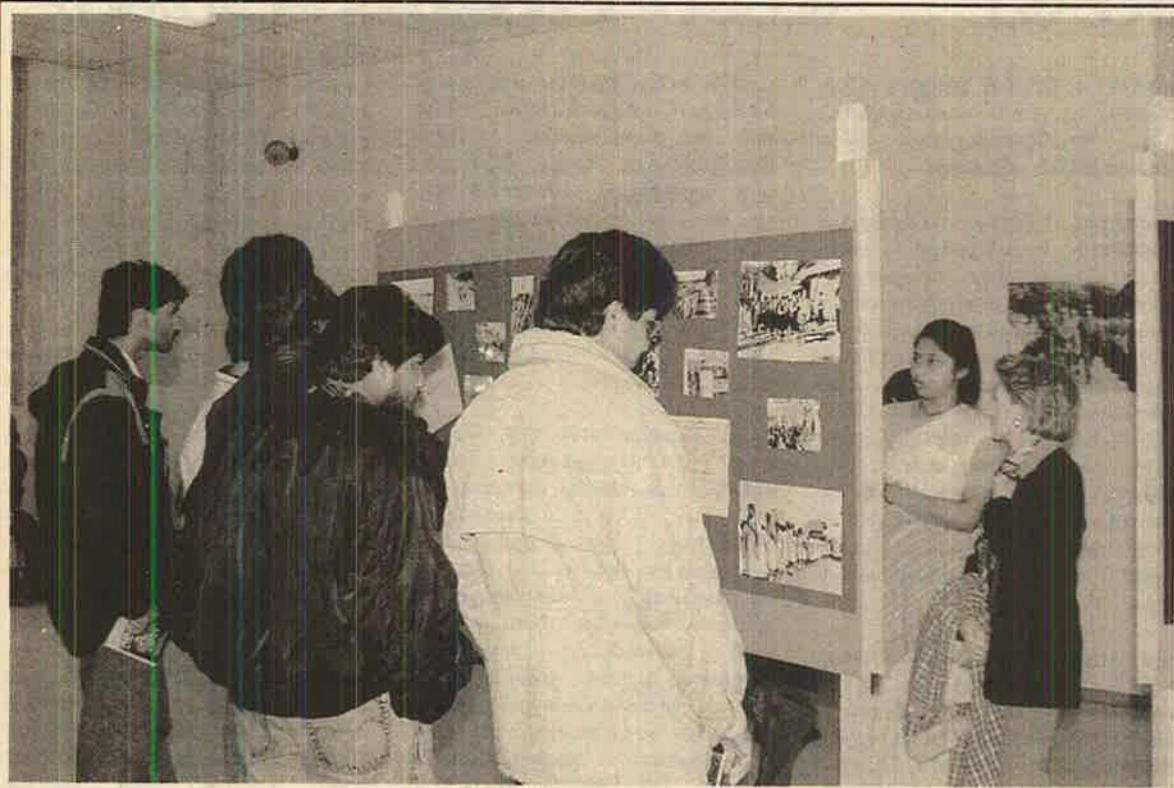
அவர் தமாராகி விட்டார். இதற்கிடையில் பெல்பாஸ்ற்றில் அதிகரித்து வரும் படுகொலைகள் அமைதி தேட வேண்டியதன் அவசியத்தை மேலும் வலியுறுத்துகின்றன. கடம் நூற்று 1993 அக்டோபர் மாதம் மேற்கு பெல்பாஸ்ற் பகுதியின் முக்கியகடைப் பகுதியில் திட்டமிட்ட நேரத்திற்கு முன்னதாகவே குண்டொடான்று வெடித்ததால், குண்டைக் காவிச் சென்றவரும் (ஜ. ஆர். ஏ. உறுப்பினர்) வேறு 9 புரட்டஸ்தாந்து மக்களும் கொல்லப்பட்டனர். பின் 2 நாள் கழித்து பழிக்குப் பழியாக 7 கத்தோலிக்கர் புரட்டஸ்தாந்து தீவிரவாதிகளால் கொல்லப்பட்டனர். இவ்வாறாக வார முடிவில் மொத்தம் 17 கத்தோலிக்கர் கொல்லப்பட்டனர். இத்தகைய மதத்தின் பெயரால் நடக்கும் மோதல்கள் பிரித்தானிய சனநாயகத்தின் மறப்பக்கமாகும்.

பேச்சு வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் பிரச்சினைகளுக்கு தமிக்க அரசியல் சக்தியாக உருவெடுத்துவிட்டது” என்பதே அது. ■

“தார்மிக அடிப்படையில், நாம் ஒரு உறுதியான அத்திவாரத்தில் நிற்கிறோம். எமது போராட்ட இலட்சியம் நியாயமானது. சர்வதேச மனித அறத்திற்கு இசைவானது. எமது மக்கள் தன்னாட்சி உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள். தனியரசை அமைக்கும் தகுதி பெற்றவர்கள். சர்வதேச சட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த உரிமையை எவரும் நிராகரித்துவிட முடியாது.”

- தமிழ்நாடு தேசியத் தலைவர்
திரு.வெ.பிரபாகரன் அவர்கள்

சர்வதேச மகளிர் தினத்தையொட்டி பிரான்சில் புகைப்படக் கண்காட்சி

சர்வதேச மகளிர் தினத்தையொட்டி 19, 20/3/94 இல் தமிழ்மீற மகளிர் அமைப்பினால் பாரிசில் நடாத்தப்பட்ட 'தமிழ்மீறப் பெண்களின் விழிப்புணர்ச்சி' பற்றிய புகைப்படக் கண்காட்சியில் எடுக்கப்பட்ட படம் மேலுள்ளது.

சாவுக்கு விலங்கிட்...

மன்னாரில், பல்லவராயன்கட்டு கிராமத்தில் அவர்கள் குடியேறும் போது, கோபிக்கு பத்தே வயதுதான்.

'சிங்களவர்களோடு தமிழர்கள் ஒருங்காலத்திலும் சேர்ந்து வாழ முடியாது' என்பது, ஒரு ஆழமான உண்மையாக, அந்தப் பின்சு நெஞ்சில் அப்போதேயே பதிந்தது.

நன்றாகப் படிக்க வேண்டுமென்றும், நல்ல அறிவாளியாக வளர வேண்டும் என்றும் அந்தச் சிறுவனுக்கு நிறைய ஆசை. அதில் ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொண்ட பள்ளிக்கூட மாணவனாக அவன், 9 ஆம் வகுப்பு வரை பாடசாலைக்குப் போனான்.

படம் பார்க்கவென்று அம்மா கொடுக்கும் பண்தை வாங்கிச் சென்று, படிப்பதற்குப் புத்தகங்கள் வாங்கிவென்று சேர்க்கும் அவன்து கற்கும் ஆர்வம்.

ஆனால், உக்கி உதிரும் கூரையும் சொரிந்து சரியும் திண்ணையுமாக அந்தக் கொட்டில் வீட்டின் ஏழ்மை நிலையினால், அவனது ஆர்வத்திற்கும் முயற்சிக்கும் ஒத்துழைக்க முடியவில்லை.

இந்த வேதனை அவனது மனதைப் பார்மாக அழுத்தும் வேலைகளில் எல்லாம், தாங்கள் அவலமாக ஒடிவந்த அந்த நாள், அவனது நினைவில் உறைக்கும்.

விரிவாக்கம் கண்டுவந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில், தானுமொரு தமிழ்க் குடிமகன் என்ற வகையில், தனக்குரிய பங்கை உணர்ந்துகொள்ள அவன் தவற வில்லை.

படித்து முன்னேற வேண்டுமென ஆர்வத்தோடு வாங்கிய பாடப் புத்தகங்களிற்குள், ஒளித்து வாங்கிவந்த போராட்ட நூல்களை மறைத்துப் படிக்க அவன் துவங்கினான்.

அந்தச் சிறுவன் வளரவளர் அவனுள் அரும்பியிருந்த விடுதலை உணர்வும் விஸ்வருபம் எடுத்து வந்தது. அது கட்டாயக்

சண்டைக்கு முன்னர் தலைவர் சொன்னதை ஓவ்வொரு கணமும் அவன் நினைவுபடுத்திக் கொண்டான்.

கடமையாகவும் அவனுள் பரவியது.

கடற்புலிகள் அணி அந்த வீரனைத் தனதாக்கிக் கொண்டது 1993 இன் ஆரம்பத்தில்தான்.

எதிரியானவன் சிறந்த சண்டைப் படகுகளுடனும், நவீன் ஆயுதங்களுடனும் வருகின்றான். எமிடிமிருப்பது குலையாது ஆனால் உறுதியும், எமது உயிரும்தான். இவற்றைக் கொண்டு நாங்கள் அவனைச் சந்தித்தோயாக வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சமந்து வாழ்ந்த அந்த வேங்கையின் கரும்பலிக் கனவு நன்வாக, சந்தர்ப்பமும் விடைத்தது.

இப்படியாக வந்து வந்து போனவை -கடைசித் தட்டுவைக்குப் பிறகு -'அதே சிரித்து முகத்தோடு' நாங்கள் காண வில்லை...

எங்கள் கோபி!

"கடவில் நேவி வந்தால் பொடியள் காப்பாத்துவாங்கள்" என்று அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு வந்தாயா...

எப்படியா முடியும்?

எங்களால் நெருங்க முடியாத உயரத்தில் நி; எங்களால் எட்ட முடியாத உயரத்தில் உனது இலட்சிய வேடகை!

நன்பா! அந்த இலட்சியத்தை அடையும் வரை -அதே வழிகாட்டில் -நாம் அனிவகுப்போம்.

சென்று வா! ■

தென்மாகாண...

சேதங்களும் பொருளாதார நடங்களும் நிறுத்தப்படக் கூடிய ஒரு தழுநிலையை தோற்றுவிக்க வேண்டுமெனவும் கருத்துப்பட எதிர்க்கட்சிகளின் கூட்டங்களில் பேச்சக்கள் அடிப்படை. இவை முழுக்க முழுக்க சிங்கள பெள்தை மக்களின் நலவங்களுக்கு முன்னுரிமையும் பேணும் தன்மை உள்ள செயற்பாடாகவே காணப்பட்டது.

ஆயினும் சிங்கள பெள்தை வெறித்தனத்தை தனது அரசியல் ஆதாரமாக கொள்ள முனைந்த நிலையில், சிறீலங்கள் ஜனாதி பதி டி. பி. விஜயதுங்கவுக்கு தேர்தல் மூலம் சிங்கள மக்கள் சரியான பாடத்தை புகட்டியள்ளனர்.

யுத்ததைத் தொட்டுக் கூட தயக்கம்

தனது சிங்கள பெள்தை பேரின்

வாத தாரக மந்திரம் சிங்களவிடையில் எடுப்பவிடலை என்பதை உணர்ந்துள்ள சிறீலங்கள் ஜனாதி பதி, இந்திலையில் யாழ் குடாநாடு மீதான தாக்குதல் களை தொடங்கினால் அவற்றால் ஏன்கள் சேதங்களை, பொருளாதார நடங்களை சிங்கள மக்கள் தாங்குவார்களா எனச் சிந்திக்க தொடங்கியுள்ளதாக கொழும்புச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இதனால் யாழ் குடாநாடு மீதான யுத்தத்தை தாமதப்படுத்த வேண்டிய துழநிலைக்கு சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி தன்னப்பட்டுள்ள போதிலும், விடுதலைப் புலிகளின் தேசிய பாதுகாப்போடு நிறுவப்பட்டுவிட்ட தமிழ்மீற அரசு நோக்கிய அரசை வேறுக்காவிட்டால் இதற்கான சர்வதேச அங்கோரம் விரைவில் கொல்க்காட்சியில் வருகிறது. ஜெனிவோ ஜனாதிபதி தேர்தலையே தனது இலக்காக கொண்டுள்ள பதவிப்பித்தரான சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி டி. பி. விஜயதுங்கா வடக்கில் ஜனாதிபதி தேர்தலையே நடாத்தினார். அடுத்து ஜனாதி பதி தேர்தலையே தனது இலக்காக கொண்டுள்ள பதவிப்பித்தரான சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி தேர்தலையே நடாத்துவது விட்டால், சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ளவர் (இறைமையுள்ளவர்) என்கிற அரசியல் சாசனம் உண்மையற்றாகிவிடும்; அதனால் தமிழ்மீற மக்களின் அரசு நோக்கிய அரசின் சட்ட பூர்வத் தன்மை வலுப்பிபற்றுவிடும் என்பதை நன்கறிவார். எனவேதான் எவ்வகையிலேனும் யாழ் குடாநாட்டின் மீதான பெருமளவிலான தாக்குதலை விரைவபடுத்தியே ஆகவேண்டும் என சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி துடிக்கிறார். ஆகவே பெரும் யத்த தந்திரோபாயத்தை தமிழ்மீற எந்நேரமும் எதிர் நோக்கி நிற்கிறது. ■

சிறீலங்கள் ஜனாதிபதிக்கு மறைக்கமாக உணர்த்தியுள்ளது. இதனால் இலங்கைக்குத்தீவு முழு வதும் தனது இறைவை செயற்படுகிறது எனக்காட்டும் அவசரம் முயற்சிகளில் அவர் வேகமாக இறங்கியுள்ளார். இதற்காகவே கிழக்கில் ஆயுதமேலாண்மையுள்ள போலித் தேர்தல் ஒன்றை உள்ளூராட்சி சபைகளுடாக நடாத்தினார். அடுத்து ஜனாதி பதி தேர்தலையே தனது இலக்காக கொண்டுள்ள பதவிப்பித்தரான சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி டி. பி. விஜயதுங்கா வடக்கில் ஜனாதிபதி தேர்தலையே நடாத்துவது விட்டால், சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ளவர் (இறைமையுள்ளவர்) என்கிற அரசியல் சாசனம் உண்மையற்றாகிவிடும்; அதனால் தமிழ்மீற மக்களின் அரசு நோக்கிய அரசின் சட்ட பூர்வத் தன்மை வலுப்பிபற்றுவிடும் என்பதை நன்கறிவார். எனவேதான் எவ்வகையிலேனும் யாழ் குடாநாட்டின் மீதான பெருமளவிலான தாக்குதலை விரைவபடுத்தியே ஆகவேண்டும் என சிறீலங்கள் ஜனாதிபதி துடிக்கிறார். ஆகவே பெரும் யத்த தந்திரோபாயத்தை தமிழ்மீற எந்நேரமும் எதிர் நோக்கி நிற்கிறது. ■

மக்களுக்கு எதிரா..

மேலும் தேர்தல் நடாத்தப்பட்ட வயனியா பிரதேசங்களில் சிறீலங்கள் அரசின் பாதுகாப்புப் படைகள், மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தையும், யுத்தக் குற்றச் செயல்களையும் செய்துவருகிறது. இக்குற்றச் செயல்களை படைகளை படிவுவருகிறது. இக்குற்றச் செயல்களை படிவுவருகிறது. தொன்றவைவத்து ஆயுதத்தால் அடக்கியாள்வதே சிறீலங்கள் அரசின் நோக்காக வள்ளுதல் எனவுள்ளது. ■

சிறீலங்கா அரசா...

ஓால் சிங்களவரிடை ஏற்படக் கூடிய அமுக்கக் குழுக்களை தீயங்கவிடாது தடுப்பதற்கு சிறீலங்கா அரசாங்கம் பசுரங்க மாக அறிவிட்து நடைமுறைக் குற்றாக்களை விடுவருகிறது. செயல்களை படிவுவருகிறது. தொன்றவைவத்து ஆயுதத்தால் அடக்கியாள்வதே சிறீலங்கள் அரசாங்கம் கருதுகிறது. ■

தவிர்க்கத் தொடங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் சிறீலங்கள் பாரா ஞமந்த சபாநாயகர் எம். எச். - முகம்து, மற்றும் நல்லெண்ண நோக்கம் கொண்ட மதகுருமார் போன்றவர்களின் யாழ் விஜயத் துக்கான முயற்சிகளையும் அர்த்தமற்றாக்கக் குற்றாக்களை சந்திப்புகளை அரசாங்கம் கருதுகிறது. ■

அன்றும் இன்றும்

"என்ன ஸேர், நீங்கள் தனித்த

எங்களால் முடியும் !

எங்கள் கைகள் வலுவுள்ளவே.
இயாத்தூக்கீச துப்பாக்கிகளைச்
சமந்தபடி
நாம் பேசுவோம்.
எழுதப்படாத வரீகளை
எழுதி நீற்போம்.
காற்றைக் கிழித்த ரவைகள் நூவும்

ஏட்டில் வழக்கும் கருவின் நூவும்
எங்கள் கைகள் வலுவுள்ளவே.
நெருப்பாற்றைக் கடந்து நிமிர்வதற்காய்
அனல் ஏற்ற எங்கள் வீழிகளீன்
வீச்சக்களை எங்கள்
பேணாமுனைகள் பேசும்.
எங்களால் முடியும் !

U.T.O
211 Katherine Road
London E6 1BU, UK
T/F 081-470 8593

L.T.E
Postbox 47, 7600 Struer
Denmark. Tel/Fax
97-841231

W.T.C.C
HOF JECKLIN, 7415 RODEL
SWITZERLAND
Tel/Fax: 081-831797

T.C.G
Post Fach - 340251
51624 Gummersbach - 34
Germany

T.C.C
Via Mariano Stabile - 34
90139 Palermo, Italy
T/F 091-6113179

T.C.C
341 Rue des Pyrenees
75020 Paris, France
Tel 435 81142 F 435 81191

T.C.C
P.O.Box 375, Preston
Victoria 3072, Australia
T: 03-470 6441 F: 560 8224

T.C.C
P.O.Box 1699 Vika
0110 Oslo - 1, Norway
Tel 022-191260 F-190114

T.C.C
Groot Hertoginnelaan 106
2517 BL Den Haag, Nederland
Tel 070-346 1963 F-384 0683

T.C.C
Glomminge Grand-29
16362 Spanga, Sweden
Tel 08-7612943